

HALKIN KURTULUŞU

8 Ocak 1979
500 kuruş

142

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Ne sıkıyönetim, ne yeni baskı tedbirleri, ne de faşist katliamlar halkımızın demokrasi selini durduramayacaktır

SIKIYÖNETİM DE SÖKMEYECEK!

● Var olan haklarımızdan bir adım bile geri çekilmeyelim, demokrasi bayrağını daha da yükseklere çekelim

● Bütün halk güçleri bir platform temelinde ve doğru hedefler uğruna mücadele için biraraya gelmelidir

● Revizyonizme ve reformizme karşı mücadele etmeden faşizme karşı mücadele edilemez

Sıkıyönetime Hayır!

26 Aralık'ta ilan edilen sıkıyönetim ve Maraş Katliamı birçok alanda çeşitli kitlevi eylemlerle protesto edilmiştir.

Başta Ankara, İstanbul ve İzmir olmak üzere birçok il ve ilçede yükseköğrenim gençliği ve ortaöğretim gençliği, yurtsever devrimci gençliğin önderliğinde bildiri dağıtarak, toplantılar yaparak ve çeşitli kitle gösterileriyle Maraş Katliamını lanetlemiş ve ilan edilen sıkıyönetimi protesto etmiştir.

Dersim'de de proleter devrimcilerin önderliğinde 8 bin kişilik bir kitle bir yürüyüşle sıkıyönetimi ve Maraş Katliamını lanetlemiştir.

AYRINTILI YAZILAR 3 VE 4. SAYFALARIMIZDA

HALKIN KURTULUŞU

Kararsızlığa yer yok

Geçtiğimiz aylarda eski bir cellat 'bu kış komünizmin geleceği'ni söyleyerek 'tenkil' çağrısında bulunmuştu.

Faşist diktatörlüğün özel cinayet mangaları Kahramanmaraş'ta 'tenkil'i gerçekleştirerek yüzlerce emekçeyi katlettiler. 'Bu kış komünizm' gelmedi, ama kışla ve yeni yılla birlikte sıkıyönetim geldi.

Aslında sıkıyönetim egemen sınıfların ve onların politikasını uygulayan CHP hükümetinin emekçi halk üzerinde sürdürdüğü baskı politikasının, yeni baskı tedbirlerinin bir parçası ve devamı olarak ilan edildi. Egemen sınıflar ve onların siyasi iktidarları, sıkıyönetimle işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin kazanılmış haklarını yok etmeyi, halkın direnişini kırmayı, buhrandan çıkış yolu bulmayı ve buhranın bütün yükünü emekçilerin sırtına bindirmeyi amaçlamaktadırlar.

Sıkıyönetim mekanizmasının egemen sınıflar açısından nasıl bir işleve sahip olduğunu gözardı ederek, bazı ortayolcu akımlar ve kendilerine demokrat ünvanını yakıştıran bazı kişiler.

Dev.sa.7.sü.8'de

Devrimin İsimsiz şehitleri unutulmayacak

Faşist diktatörlüğün özel cinayet mangaları MİT, MHP, Kontrgerilla, Kahramanmaraş'ı kana buladılar, yüzlerce emekçiyi katlettiler.

Başımız sağolsun!

Kahramanmaraş'ta katledilen yüzlerce emekçi devrimin isimsiz şehitleridir. Onları unutmayacağız.

İsmi bilinen ve bilinmeyen yüzlerce devrim şehidi gibi, Kahramanmaraş şehitlerinin kanı da demokrasi - bağımsızlık - sosyalizm bayrağımızın rengini daha da kızıllaştırmış, kinimizi ve nefretimizi bilemiştir.

Faşizm döktüğü kanda boğulacaktır.

AYRINTILI HABERLER 3 ve 4. SAYFALARDA

Gazetemizin Yeni Adresi

2. Beyler
848. Sokak, No: 90/213
Konak/İZMİR

YAZIŞMA ADRESİ:

TEOMAN GÖRAL
PK: 71
Konak/İZMİR

SIKIYÖNETİM KİME KARŞI?

REFORMİST DEMAGOJİ...

«SIKIYÖNETİM DEMOKRATİK KURALLAR İÇİNDE, TEMEL HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİ KALDIRIP KISMAK İÇİN DEĞİL, SALDIRILARA KARŞI KORUMAK İÇİN UYGULANACAKTIR.»

...VE GERÇEK

1. BAZI İLLERDE GREVLER İZNE BAĞLANDI (YASAKLANDI).
2. BAZI İLLERDE DERNEKLERİN FAALİYETLERİ YASAKLANDI.
3. KİTLE GÖSTERİLERİ, SEMİNERLER, TOPLANTILAR YASAKLANDI.
4. AFİŞ ASMAK, DUVARLARA YAZI YAZMAK VE BİLDİRİ DAĞITMAK YASAKLANDI.

Bazı illerde her türlü gösteri yasaklandı.

Derneklerin faaliyetleri süresiz durduruldu

Afiş asmak, duvarlara yazı yazmak ve bildiri dağıtmak yasaklandı

Sıkıyönetim Komutanları, seminer, panel ve gösterileri yasakladı, grev ve lokavtları izne bağladı

6 sıkıyönetim mahkemesi kuruldu

Sıkıyönetim Mahkemesi'nin ilk sanıkları liseli öğrenciler oldu

Sivil mahkemelerdeki sıkıyönetim kapsamına giren dava ve soruşturma dosyaları Sıkıyönetim Komutanlığı'na devredilecek

Sıkıyönetim gereğinde silah kullanılacağını açıkladı

- "Caner Gönyeli" vapurunda bildiri dağıtıp, Kahramanmaraş olaylarını protesto eden 2'si kız 6 kişi gözaltına alındı
- Paşabahçe'de bildiri dağıtan bir gruptan 25 kişi yakalanarak Sıkıyönetim Komutanlığı'na teslim edildi

1. 6 İLDE SIKIYÖNETİM MAHKEMESİ KURULDU.
2. SİVİL MAHKEMELERDEKİ BAZI DOSYALAR SIKIYÖNETİM MAHKEMELERİNE AKTARILACAK.
3. SIKIYÖNETİM GÖREVLİLERİ SİLAH KULLANABİLECEK.
4. BİLDİRİ DAĞITANLAR GÖZALTINA ALINIYOR.

Okuyucularımıza

Gazetemizin elinizdeki 142. sayısı bir hafta gecikmeyle çıkıyor.

Bu bir haftalık gecikme, Sıkıyönetim Komutanlıklarının gazetemizi bugüne kadar basan matbaa üzerindeki ve diğer matbaalar üzerindeki baskılarıdır. Aynı zamanda da matbaaların gazetemizi basmaktan çekinmesidir.

Fakat bütün baskı ve engellemeleri göğüsleyerek, bir haftalık gecikmeyle yeniden halkımıza ulaşıyoruz.

BASKI VE ENGELLEMELER

Sıkıyönetimin ilan edilmesinden sonra, Sıkıyönetim Komutanlıkları, gazetemizin Ankara'da basıldığı matbaanın da içinde olduğu birçok matbaaya yazılı emirler göndererek, sıkıyönetim ilanına karşı çıkan yayınları basmamalarını bildirmiştir. Bunun üzerine 141. sayımızdan sonra çıkardığımız özel sayımızı Ankara'daki matbaa basmamıştır. Özel sayımız, birçok devrimci ve yurtseverin çabası sonucu gene Ankara'da başka bir matbaada basılmış ve bütün ülke çapında dağıtılmıştır.

Bunun üzerine, sıkıyönetime, faşist baskı ve katliamlara karşı çıkan devrimci sesi susturmak, egemen sınıflar için dikensiz bir gül bahçeyi yaratmak isteyen Sıkıyönetim Komutanlıkları ve bazı gizli eller, kolları sıvamışlardır. Öncelikle özel sayıyı toplatmaya ve dağıtımını yapan devrimcilere baskı yapmaya, onları gözaltına almaya çalışmışlardır. Daha sonra da gazetemizin İstanbul dağıtımını yapan Yurt-Da'yı basarak arama yapmışlar, gazetemizin sahibini sormuşlardır. Bunun arkasından da gazetemizin sahibi

Dev.sa.7.sü.1'de

DÜNYA'DA 1978

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

Kapitalist-Revizyonist dünya bunalım içinde

Proletarya ve ezilen halkların mücadelesi güçlendi

1978 yılı, kapitalist, revizyonist dünyanın bütünü için daha derin bunalım yılı oldu. Proletarya ve ezilen halkların, emekçi kitlelerin devrim dalgasına milyonlarla atıldığı yıl oldu. Marksist-Leninist partilerin, emekçilerin ve proletaryanın gerçek savunucusu olarak güçlendiği yıl oldu.

İran'da milyonlarca emekçi, binlerce kurban vererek faşist rejimin temellerini sarstı.

Almanya'da yüzbinlerce işçinin grevi sürüyor!

İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİ YOĞUNLAŞTI

1978 yılında burjuvazi bunalımın yükünü emekçilere iyice bindirmeye çalıştı. Milyonlarca emekçi işsiz kaldı. Kapitalist, revizyonist dünyada toplam 100 milyon işsiz var. Batı Almanya'da yalnızca demirçelik sanayiinde 80 bin işçi işten çıkartıldı. Fransa'da toplam işsiz sayısı 2 milyonu aştı. Bütün emperyalist ülkelerde en düşük işsizlik oranı Batı Almanya'dadır. Burada her yüz emekçiden altısı işsizdir.

Fiyat artışları, işten çıkartmalar karşısında işçiler, önceki yıllarda görülmedik direnişlere gittiler.

Amerika-Avrupa

Amerika'da 160 bin kömür madeni işçisi 100 gün süren bir direniş yaptı. İşçiler, ücretlerin artırılması ve çalışma koşullarının iyileşmesi için direndiler. Bu direniş, Amerikan sendika patronlarının grev kırıcılığına karşı sürdürüldü. Carter yönetimi, sıkıyönetim tehdidini savurdu. Ancak işçiler, pek çok taleplerini elde ettiler. 60 bin demiryolu işçisinin grevi de Amerikan tekelleri ile kararlı bir mücadele oldu. Filadelfiya bölgesinde 20 bin kamu emekçisinin grevi de başarıyla sonuçlandı.

Batı Almanya'da 650 bin metal işçisi, son 15 yılın en büyük grevini yaptı. İşçiler, Ford-Opel gibi Amerikan-Alman tekellerinin patronlarına karşı mücadelede bazı haklarını aldılar. 120 bin demirçelik işçisinin grevi ise kararlılıkla sürmektedir.

İngiltere'de Ford fabrikalarında 57 bin işçi, ücretlerin dondurulmasını tanımadı. Haftalarca süren grev sonunda işçiler, hükümetin sınırladığı % 5 lik ücret artışı yerine % 17'lik artışı elde ettiler. Bu grev, dokuz ay sürdü.

Fransa'da 10 bin gemi işçisi, işten çıkartmaları protesto etti. İşsizliğe karşı gösterilerde polis işçilere saldırdı. Demiryollarında, elektrik kurumunda, posta idaresinde, belediye hizmetlerinde çalışan onbinlerce emekçi hâlâ grevdedir.

İtalya'da revizyonist partinin sendika ağaları işten çıkartmaları teşvik ettiler. Napoli'de binlerce işçinin yürüyüşünde polisle çatışma çıktı. Onbinlerce sağlık emekçisi, ücret artışı için greve gitti.

İspanya'da milyonlarca işçi, kralcı faşist diktatörlüğün zulmüne karşı, patronların sömürüsüne karşı grev, gösteri ve direniş dalgasına katıldı. 100 bin gemi inşa işçisinin grevi haftalarca sürdü. Grevciler polisin saldırısını püskürttüler. İşçi Meclisleri Birliği (AOA)'nin önderliğinde 30 bin inşaat işçisinin grevi bir ayı aştı ve başarıyla sonuçlandı. İspanya işçi sınıfı, faşist diktatörlüğe ve yardakçısı revizyonist sendika patronlarına karşı yüzbinlerle yürüdü. Siyasi talepler öne çıkmaya başladı.

Yarı-sömürgeler

Birçok yarı-sömürge ülkede işçi sınıfının mücadelesi büyüdü. Kolombiya'da binlerce işçi, fiyat artışlarına karşı yürüdü. Peru'da zamlara ve ücretlerin dondurulmasına karşı maden işçilerinin başlattığı grev bütün ülkeyi sardı. Uluslararası Para Fonu (IMF)'nin önerilerini yerine getiren faşist Peru cuntası, 45 bin maden işçisinin direnişi karşısında boyun eğdi. Brezilya'da 30 bin liman işçisi, 25 bin banka emekçisi, başkent rafineri işçileri faşist baskılara karşı ve ücret artışı için direndiler. 200 bin metal işçisi bu direnişe katıldı. Askeri faşist cuntanın zulmüne rağmen işçiler, taleplerini kabul ettirdiler. Hindistan'da yüz bin işçi, hükümetin işçi düşmanı siyasetini parlamento binası önünde gösterilerle protesto etti. Şili'de binlerce bakır madeni işçisi, faşist sendikacılara rağmen direnişe geçti. Tutuklu arkadaşlarının serbest bırakılmasını sağladı, % 50 ücret artışı aldı.

1 Mayıs gösterileri

1 Mayıs gösterileri de proletaryanın güçlü mücadelesi oldu. Almanya'da Devrimci Sendikal Muhalefet(RGO)'in önderliğinde birçok şehirde binlerce işçi yürüdü. İspanya'da Madrid'de 500 bin emekçi yürüdü. Valensiya'da işçiler, kralcı faşist polisin saldırısına kararlılıkla karşı koydular. Şili'de beş yıldır ilk kez binlerce işçi, 1 Mayıs günü, faşist cuntaya rağmen yürüdü.

Faşist tedbirler

Emekçi kitlelerin mücadelesi ekonomik taleplerle sınırlanmadı. Sınıf mücadelesi, 1 Mayıs gösterilerinde olduğu gibi Marksist-Leninist partilerin önderliğinde siyasi talepleri öne çıkardı. Bunların karşısında tekelci burjuvazi, emperyalist ülkelerdeki kitlelere karşı birçok faşist tedbir aldı. Batı Almanya'da 'anti-terör' yasası, herhangi bir izne bağlı olmaksızın arama, ev basma, tutuklama yetkilerini polise veriyor. İtalya'da benzeri bir yasa, revizyonist partinin hararetli desteğiyle yürürlüğe konuldu. İngiltere, Amerika ve Fransa'da faşist parti ve hareketler yeniden canlandı. Emekçilere karşı cinayetleri, doğrudan doğruya tekeller ve devlet tarafından desteklendi.

Revizyonist ülkeler

Revizyonist ülkelerde sınıf mücadelesi büyüdü. Polonya'da işçiler gıda maddeleri fiyatlarının artışına karşı direndiler. Yugoslavya'da yalnızca Hırvatistan bölgesinde 11 önemli grev oldu. Rusya'da sosyal-faşist baskılara karşı emekçiler, gösteriler düzenlediler. Moskova'daki 1 Mayıs gösterisi ise sosyal-emperyalist ordunun gövde gösterisinden başka şey olmadı.

ULUSAL KURTULUŞ VE HALK MÜCADELELERİ YAYGINLAŞTI

Afrika

Afrika'da Zimbabve, Namibya ve Azanya halkları, Rodezya ve Güney Afrika ırkçı faşist rejimlerine karşı silahlı mücadeleyi yoğunlaştırdılar. Rodezya topraklarının %85'i, Güney Batı Afrika'nın % 90'ı ulusal kurtuluş güçlerinin denetimine geçti. Amerikan ve İngiliz emperyalistleri, ırkçı faşist rejimleri kurtarmak için sözde seçim yoluyla, silahlı mücadeleyi durdurmaya çalıştılar. ZANU ve SVAPO'nun önderliğindeki ulusal kurtuluşçu güçler bu oyunu da boşa çıkardılar.

Doğu Afrika'da Sovyet sosyal-emperyalistlerinin desteğiyle Küba ordusu ve faşist Etyopya birlikleri Eritre halkının bağımsızlık özlemlerini boğmaya çalıştılar. Ancak Eritreli savaşçılar, şimdi bölgenin % 90'ini denetliyorlar.

Fransız emperyalistleri, Batı Sahra halkının silahlı kurtuluş mücadelesini bombardımanlarla durduramadılar. Batı Sahra halkı, şimdi topraklarının hemen bütününde egemen durumda. Amerikan işbirlikçisi kralcı Fas yönetiminin işgalci orduları da püskürtüldü.

Zaire halkı, silahlı kurtuluş mücadelesini sürdürürken bütün emperyalistlerin saldırısına uğradı. Önce Sovyet sosyal-emperyalistlerinin desteğinde Katanga paralı ordusu Zaire'yi işgal etti. Arkadan faşist Mobutu'nun işbirliğiyle Fransız lejyonerleri Zaire'ye girdiler. Amerikan paraşütçü birlikleri bunu izledi. Batılı emperyalistlerin bu ortak müdahalesi, Çin revizyonistleri tarafından alkışlandı.

Eritreli kadınlar, Brejnevlerin yönettiği faşist Etyopya ordusuna karşı savaşıyorlar!

Ortadoğu-Latin Amerika-Asya

Ortadoğu'da Filistin halkının İsrail siyonistlerine karşı silahlı mücadelesi büyüdü. Siyonizmin başkenti Telaviv'de dahi İsrail saldırganları pek çok asker ve malzeme kaybı verdiler. Ancak Filistin kurtuluş savaşına karşı, bütün emperyalistler, İsrail saldırganları ve Mısır gericiliği birleşti. Camp David Anlaşması imzalandı. Filistin halkını hiçe sayan, işgal altındaki toprakları İsrail'e tapulayan bu anlaşma Filistin emekçileri tarafından lanetlendi. Başta Amerika olmak üzere batılı emperyalistler ve Çin revizyonistleri bu anlaşmayı desteklediler. Brejnev revizyonistlerinin karşı çıkışı sahte idi. İsrail'e binlerce Sovyet yahudisi yollandı ve işgal altındaki topraklara yerleştirildi. Sovyet sosyal-emperyalistlerinin denetimindeki Suriye ordusu ise Lübnan'a saldırdı. İsrail, Filistin kamplarını bombalarken, Suriye ordusu da Lübnanlı emekçileri katletti.

Güney ve Orta Amerika'da halk mücadelesi yükseldi. Şili, Arjantin, Brezilya gibi askeri faşist yönetimlerin egemen olduğu ülkelerde işçi sınıfının önderliğinde emekçilerin protestoları yükseldi. Panama'da halk, Panama Kanalının Amerikan emperyalistlerine 20 yıl daha bırakılmasını protesto etti. Nikaragua'da yüzbinlerce emekçinin gösterileri ve genel grev dalgası, faşist Somoza yönetimini sarstı. Halk mücadelesi, silahlı direnişlere dönüştü.

Doğu Timor halkı, Endonezya faşist işgalcilerine karşı silahlı mücadelede büyük zaferler kazandı. Ülkenin % 90'ı ulusal kurtuluş güçlerinin denetimindedir. Tayland ve Filipinler'de yurtseverler, faşist diktatörlüklere karşı silahlı mücadeleyi geliştirdiler.

İran

İran'da milyonlarca ve milyonlarca emekçinin mücadelesi faşist Şah rejimini derinden sarsıyor. Tarihin görmediği protesto yürüyüşleri yapıldı. 2 milyon emekçi, Tahran'da parlamento binası önünde protesto gösterisi yaptı. İsfahan, Kum, Abadan, Şiraz ve İran'ın hemen bütün şehirlerinde milyonlarca emekçi faşist Şah rejimini ve efendisi Amerikan emperyalizmini lanetledi. Ordu birlikleri binlerce göstericiyi katletti. Ancak halk "Şaha Ölüm" sloganlarıyla faşist Rastahiz partisinin binalarını, emperyalist banka ve şirketleri, karakolları yaktı. Faşist Şah, sözde demokratikleşme oyunlarına da başvurdu. Boşuna! Son günlerde ise emperyalistler yeni oyunlar tezgahlıyorlar. Şah'a sözde muhalif bazı kişilerin de yer alacağı bir hükümet kurarak faşist diktatörlüğü ve emperyalist boyunduruğu sürdürmek istiyorlar. İran işçi sınıfı ve emekçi halkı, bu yıl çok kurban verdi. Ne artan faşist katliamlar, ne sözde demokratik bir hükümetin kurulması, faşist rejimi ve destekçisi emperyalistleri kurtaramayacaktır.

EMPERYALİSTLERARASI ÇELİŞMELER DERİNLEŞTİ

İki süper devlet ve ortakları

1978 yılı emperyalistler arasındaki çatışmaların arttığı ve hepsinin halklara karşı ortaklığının güçlendiği bir yıl oldu. İki süper devlet silahsızlanma yalanını yaymaya devam ettiler. Sayısı belirsiz SALT görüşmeleri sürdü. Ama aynı zamanda Amerikan emperyalistleri Nötron bombasını, Çin revizyonistlerinin de teşvikiyle geliştirdiler. İki süper devletin toplam savaş bütçeleri 250 milyar doları aştı. Etki alanları için mücadelede her iki süper devletin denizlerdeki toplam savaş gemisi sayısı 1300'ü aştı. Amerikan emperyalistleri, 30 ülkede 500 bin asker besliyorlar, üs ve askeri merkezlerinin sayısı üç bini geçti. Sovyet sosyal-emperyalistleri ise artık üretimin % 15'ünü silahlanma ve savaş gereklerine ayırıyorlar. Amerikan emperyalizminin başı çektiği NATO ve Sovyet sosyal-emperyalistlerinin başı çektiği Varşova Paktı güçleri artırıldı. Sayısız manevra ve toplantılar yapıldı. Sözde silahsızlanma görüşmelerine rağmen, nükleer denemeler sürdürüldü. Brejnev revizyonistleri toplam 20 nükleer deneme yaptılar.

İki süper devlet halklar arasındaki eski düşmanlıkları da körüklediler. Doğu Afrika'da Etyopya-Somali çatışmasını kışkırttılar. Bölgesel savaşların kışkırtılması yoluyla iki süper devletin sattığı silah toplam 24 milyar doları aştı.

Aralarındaki çatışmalara rağmen bütün emperyalistler, halklara karşı birleşmekten geri kalmadılar. Zaire'nin işgali, Camp David Anlaşması bunun iki örneğidir. Yugoslav revizyonist yönetiminin desteklemesi için batılı emperyalistlerin yanı sıra, Sovyet ve Çin revizyonistleri de her fırsattan yararlandılar.

Amerikan emperyalizmi, İran'daki faşist rejime açık desteğini defalarca belirtti. Sovyet sosyal-emperyalistleri ise Güney Yemen'de ve Afganistan'da faşist ordu darbeleri düzenlediler.

Çin revizyonistleri

Çinli revizyonistler, 1978 yılı içinde faaliyetlerini yoğunlaştırdı. Çin revizyonistleri, sosyalist Arnavutluk'a bütün yardım ve kredileri kestiler. Emperyalistlerle ve faşist yönetimlerle ilişkilerini geliştirdiler. Karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi"nin yolunda koşan Çin revizyonist yönetimi, yıl sonunda Amerikan emperyalizmi ile bütünüyle anlaştı. Amerikan sermayesine kapılar açıldı ve Amerika ile diplomatik ilişkiler kuruldu. Çin Devlet Başkanı Hua Guo-feng, Yugoslavya ve Romanya'yı ziyaret etti. Balkanlarda savaş kışkırtıcılığı yaptı. Hua Guo-feng'in İran'a ziyareti ise, Çin revizyonistlerinin faşist Şah rejiminin katliamlarına doğrudan bir desteği oldu. Dünya halkları, sosyalist Arnavutluk'a yardımı kesen Çin yönetiminin İran Şahı'nı desteklediğini, Zaire'de faşist Mobutu'ya her türlü yardım önerdiğini gördüler. Şili Dışişleri Bakanı Pekin'de övgülere boğuldu. Faşist İspanyol rejiminin kralı Juan Carlos, en sıcak dost gibi karşılandı. 21. yüzyıla bir süper devlet olarak girmeyi hedefleyen Çin revizyonist önderliği bütün bu faaliyetlerinde Amerikan emperyalizmi ve batılı emperyalistlerle kol kola girdi.

SOSYALİST ARNAVUTLUK

Çin yardımının kesilmesi, sosyalist Arnavutluk'u Marksizm-Leninizm yolundan döndürmeyi amaçlıyordu. AEP önderliğinde Arnavutluk halkı, tam tersine sosyalist inşa yolunda hızla ilerledi. Devrimci güçlere, ulusal kurtuluş hareketlerine destek oldu. Arnavutluk, bütün baskı ve emperyalist kuşatma karşısında sosyalizmin ışığının parladığı ülkedir. Proletarya diktatörlüğü devleti bugün Arnavutluk'ta, bütün dünyanın gözü önünde sapsağlam ayaktadır. Başında Enver Hoca yoldaş bulunan AEP, karşı-devrimci Çin yönetimine karşı, bilimsel sosyalizmi savundu. Arnavutluk'da sosyalist inşayı başarıyla yürüttü. Kendi gücüne dayandı. Emperyalistlerin yatırımlarına izin vermedi, yabancı kredileri geri çevirdi. Böylelikle halkın refahı kat kat yükseldi.

1978 yılında dünya, devrimci güçlerinin, ulusal kurtuluşçu ve halk güçlerinin, sosyalist Arnavutluk'un Marksist-Leninist partilerin gitgide artan başarılarına şahit oldu. Bütün kapitalist, revizyonist dünya, bunalım çukurunda debeleniyor. Devrim, belirsiz bir tarihe bırakılacak bir hayal değildir artık.

1978'in doğruladığı gerçek

Dünyada esas akım devrimdir

1978 yılı neyi doğruladı? Kapitalist-revizyonist dünyada sınıf uyumu ve sınıf barışı mı egemendir? Yoksa artık devrim belirsiz bir geleceğin hayali olgusu olarak mı kalmıştır? Proleter devrimi ve ulusal kurtuluş mücadeleleri, artık eskimiş ve kitaplarda mı kalmıştır? Ya da esas akım savaş mıdır? Bir dünya savaşını önlemek üzere sözde sosyal-emperyalizme karşı, "birleşilebilecek bütün güçlerle birleşmek" mi proletaryanın görevidir?

1978 yılında milyonlarca işçi, ekonomik talepleri uğruna ama gitgide daha fazla, siyasi talepleri de öne çıkararak burjuvaziye karşı mücadele etti. Ulusal kurtuluş ve halk mücadeleleri, grevlerden silahlı mücadeleye kadar dünyanın dört bir yanında yükseldi. Bütün bunlar, sömürü ve zulmün kalkmasının zorunlu yolunun devrim olduğunu gösteriyor. Revizyonist, reformist tezlere göre kısmi düzenlemelerle, devrime gerek kalmadan proleterya ve emekçi kitleler sömürüden kurtulabilirler. Brejnev revizyonizminin uşakları, Avrupa komünisti diye adlandırılan revizyonistler, türlü türlü sosyal-demokrat partiler ve nihayet Çin revizyonistleri hep aynı yemeği ısıtıp ısıtıp sürüyorlar. Proletarya, şu ya da bu nedenle burjuvazi ile uyuşmalı ve devrimden vazgeçmelidir. Nitekim İtalyan ve İspanyol revizyonist partileri, ücretlerin dondurulmasını işçi sınıfına dayatmak için grev kırıcılığı yaptılar. Buna, Amerikan maden işçilerinin direnişini kırmak isteyen Amerikan sendika patronları da bir örnektir. İşçi sınıfının direnişi, revizyonist partilere ve sendika patronlarına rağmen gerçekleşti ve onlara rağmen bazı taleplerini elde etti.

Çin revizyonistleri ise sözde savaşın kapıda olduğu yalanına sarılarak sınıf işbirliği, karşı-devrimci siyasetlerini daha da şekillendirdiler. "Üç Dünya Teorisi" ile sözde baş düşman Sovyet emperyalistlerine karşı Amerika ve Avrupa'da proletaryanın tekelci burjuvazinin çıkarlarının bekçiliğini savunmasını öğütlediler. Örneğin Portekiz'de düzenlenen Lizbon toplantısı "Üç Dünyacı" revizyonistler ile Avrupa tekelci burjuvazisinin tam anlaşmasının örneği oldu. "Savaş kapıda" yalanı ile Hua-Deng kliği ve "Üç Dünyacı" revizyonistler, proletaryanın devrim diye bir davası olmadığını dayatmaya çalıştılar.

Devrim ve ulusal kurtuluş mücadelelerinin yükselmesi, bütün revizyonist, reformist tezlere 1978'de daha sert darbeler indirmiştir. Sovyet, Çin, Yugoslav, "Avrupa" revizyonistlerinin hepsinin savunduğu özde aynıdır. Çağımız, emperyalizm ve proleter devrimleri çağı değildir artık! Kapitalizmin çöküşü çağı değildir! Proletarya ile burjuvazi, halklar ile emperyalizm arasındaki çelişkiler ortadan kalkıvermiştir!

Revizyonistler, bu çelişkileri unuttururken emperyalistler arası çelişkiyi, savaş tehlikesini öne çıkarıyorlar. Ancak emperyalistlerin çatışması, hegemonya ve etki alanları içindir, azami kâr içindir. Tekelci burjuvaziye karşı, devrim mücadelesini yükseltmeyen proletarya ve halklar, emperyalist savaşı nasıl önlerler? Revizyonistlerin amacı açık: Yeni sömürgeciliği savunmak! Emperyalistler arasındaki çelişkiyi bahane edip şu ya da bu emperyalistin safında yer tutmak! Sovyet ve Çin revizyonistleri ise, kendi emperyalist emelleri uğruna devrim ateşini söndürmeye çalışıyorlar.

Gerçekte ulusal kurtuluş ve halk mücadeleleri, emperyalist yeni sömürgeci boyunduruğu da kırmaya yöneliktir. Bütün emperyalistlere karşıdır. Emperyalistler arasındaki çelişki ise devrim ve ulusal kurtuluş için daha elverişli koşullar yaratmaktadır. Ancak bundan çıkarılacak sonuç revizyonistlerin vardığı sonuç değildir. Bir emperyaliste karşı diğerine yaslanmak sömürgeci, yeni sömürgeci boyunduruğu sürdürmekten başka neye yarar ki?

1978 yılı reformist, revizyonist reçetelerin bütünüyle eskidiği yıl oldu. Proletarya ve ezilen halkların devrim ve kurtuluş mücadelesi, sömürü ve zulmü sürdürmek isteyen böylesi tezleri bir daha yerden yere vurdu. Ne sınıf uyuşması, ne "savaş kapıda" yalanı! Esas akım devrimdir.

Marksist-Leninist partiler: Devrimin gerçek savunucuları

1978 yılında Marksist-Leninist partiler güçlendi, yeni partiler kuruldu. Bütün revizyonist tezlere karşı Marksizm-Leninizmin saflığı savunuldu. "Üç Dünyacı" revizyonizmin, karşı-devrimci yüzü iyice teşhir oldu.

İtalya KP/ML 3.Kongresini tamamladı. Kanada KP/ML özel kongresini tamamladı. Japonya Sol Komünist Partisi 2.Ulusal Kongresi toplandı. Portekiz KP (Yeniden kurulmuş) 8.Genel Toplantısı yapıldı. Bu partiler ve diğerleri; "Üç Dünya Teorisi"nin halklara ve proletaryaya düşman yüzünü açığa çıkardılar.

Dahomey KP ve Danimarka KP/ML kuruldu.

Ekim ayı başında Tiran'da toplanan Bilimsel Oturum'a katılan Marksist-Leninist partiler konuşmalar yaptılar. Her türden burjuva ideolojisi karşısında Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in öğretilerini savundular.

K.Maraş katliamı ve gerçek

MHP, MİT ve Kontr-gerilla K.Maraş'ı kana boğdu

Malatya, Sivas, Elazığ ve Maraş... MHP, MİT ve Kontr-gerilla geçtiğimiz yılın ilkbaharından bu yana yarattıkları kanlı olaylara bir yenisini daha eklediler. Maraş'ı kana boyadılar; yaktılar, yıktılar ve öldürdüler. Binlerce işyeri ve dükkan yerlebir edildi. Yüzlerce kişi faşist çetelerin kurşunlarına hedef oldu, satırlar ve kasap bıçaklarıyla katledildiler.

Tertipçiler, katiller daha olayın başladığı andan itibaren kimliklerini hiçbir tereddüte yer vermeyecek biçimde ortaya serdiler. Cinayetlerini işlerlerken attıkları slogan 'Müslüman Türkiye' 'Başbuğ Türkeş', 'Milliyetçi Hareket' vb. MHP işareti olan dükkanlara dokunulmadı. Oysa üzerinde 'üç hilal'in olduğu dükkanın hemen yanındaki işyerleri yakılıyor, yıkılıyordu. Katillerin kimliklerini açığa çıkartacak izler bunlardan da ibaret değildi. Cinayet şebekelerinin en önünde MHP'nin mahalli yöneticileri, ÜGD yönetici ve üyeleri ve hatta bazı resmi yetkililer de bulunuyordu. Bütün Maraş halkı bu canileri olayların sürdüğü dört gün boyunca hep en önde gördü. Yakılacak evleri, yıkılacak işyerlerini, katledilecek insanları bunlar gösteriyorlardı.

Ama hükümetin gözü o derece körleşmişti ki tertipçileri görmemek ve bütün halka göstermemek için yine elinden geldiğini ardına koymadı. Ecevit'in deyimiyle sözde MC cilerin işgalinden kurtulmuş olan TRT olayları devrimcilerin başlattığını ve sürdürdüğü biçiminde verdi. İçişleri Bakanı canilere kaçmak için yol gösterdi ve "kanlı katliamın suçunu aşırı sol sloganlar atan bir grubun" üzerine yıktı. Başta İçişleri Bakanı ile ters düşen Başbakan Ecevit hemen yine sevgili bakanı ile birleşti. O da aşırı uçlar edebiyatına sarıldı. Kanlı yüzü artık örtülemeyecek şekilde açığa çıkmış olan Türkeşler, Kontr-gerilla şefleri bu can simitlerine sarılmakta gecikmediler. Katiller artık kanlı eylemlerini gizlemek için İçişleri Bakanının, onun valisinin ve Başbakanın sözlerini kendilerine dayanak yapıyorlardı.

Oysa kanlı Maraş tertibinin failleri hiçbir şüpheye yer vermeyecek biçimde ortada duruyorlardı. MHP, MİT, Kontr-gerilla ve diğer resmi veya gizli faşist örgütler tıpkı Malatya, Sivas ve Elazığ'da veya ülkenin birçok başka yerinde yaptıkları gibi Maraş'ı da kana bulamışlardı.

BİR YIL ÖNCE ORTAYA ÇIKAN BUGÜNKÜ TERTİP

CHP hükümeti tam bir yıl önce bugünlerde iktidar koltuğuna oturmaya hazırlanıyordu. Ve Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da MHP ve Kontr-gerillanın ve diğer faşist cinayet şebekelerinin tertipleri bu günlerde hazırlanmaya başlandı. Katliamlar hızla tırmandırıldı. Alevi-Sunni Kürt-Türk düşmanlığı propagandası yoğunlaştırıldı. Kontr-gerilla ve MHP, tertipleri için özellikle bu ayrımların derin olduğu bölgeleri kendilerine pilot alan olarak seçmişlerdi.

İlk büyük bomba Malatya'da patladı. MC'ci partilerin ortak adayı olarak Malatya Belediye Başkanlığına seçilen Hamit Fendoğlu, Kontr-gerilla'nın postaladığı bir paketin elinde patlaması sonucu yanında bulunan iki torunuyla birlikte öldü. Herşey önceden hazırdı. Fısıltı gazeteleri ve MHP nin propaganda ekipleri daha bomba patlamadan MC yandaşlarını ve Sunni yurttaşları bir barut fıçısı haline dönüştürmüşlerdi. Fendoğlu toprağa verilir verilmez saldırı ve katliam arkasından geldi. Hükümet ve yerel yöneticiler hiçbir tedbir almadıklarından, MİT, MHP ve diğer faşist örgütler ellerini kollarını sallayarak Malatya'nın altını üstüne getirdiler. Yüzlerce işyeri, ev yakıldı, yıkıldı. İnsanlar sokak ortasında kurşuna dizildi. Üç lise öğrencisi kaçırılarak işkencelerle öldürüldü.

Elbette "geliyorum" diyen tertip ve saldırıyı önlemek için hiçbir şey yapmayan, olaylar patlak verdikten sonra kılını kıpırdatmayan hükümet bu vahşi tertibin ardındaki karanlık güçleri ortaya çıkarmamak için de sanki özel gayret sarfetti. Fendoğlu'nun ölümünü MHP ve Kontr-gerilla 'komünistlerin" üzerine yıktı. İktidar buna da herhangi bir cevap vermedi.

Malatya'nın ardından Elazığ ve Sivas olayları bir bir döküldü. Yöntem ve hedef yine aynıydı: Failini küçük çocuğun bile bilebileceği bir tertip ve ardından Alevi-Sunni çatışmasına yol açan olaylar dizisi. Sivas'ta MHP ve Kontr-gerilla arife günü bir camiye bomba koydu. Ardından Sunni halkı Alevi mahallelerine saldırtmaya çalıştı.

Elazığ'da bu kez bombalanan yerler özellikle Sunni mezhebinden esnafın dükkanlarıydı. Yine aynı yöntem bombalama olayını takip etti. Sunni halk kışkırtılarak Alevi halkın oturduğu mahallelere saldırtılmaya çalışıldı. Bu oyun Elazığ'da yalnızca geçen yılbaşından bu yana beş on kez tekrarlandı. Sonunda MHP ve Kontr-gerilla şehri ortadan ikiye böldü. Elazığ halkı sokağa çıkamaz oldu.

KAHRAMANMARAŞ NASIL "KANLI MARAŞ" OLDU?

Kahramanmaraş'ı "Kanlı Maraş" yapan olayların da bir yıla yakın bir geçmişi var. Bu olayları yaratan hazırlıklar Malatya'da Hamit Fendoğlu'nun öldürülmesine raslayan günlerde gün ışığına çıktı. Fendoğlu'nu öldüren bombalı posta paketinin bir benzeri nisan ayının ortasında bu kez K.Maraş'taki bir kişiye gönderilmişti. Ama posta paketini alması gereken kişi bulunamıyor ve paket bir PTT görevlisinin elinde patlayarak memurun ölümüne neden oluyordu. O günlerde aynı paketlerden birkaç adet daha ülkenin çeşitli yerlerinde patladı veya patlamadan imha edildi.

Aynı günlerde K.Maraş'ın Yürükselim mahallesinde çok tanınmış bir Alevi dedesi 3 Nisan günü faşistler tarafından otomatik tüfeklerle taranarak öldürüldü. Maraşlıların Kıjık Dede diye çağırdıkları 81 yaşındaki Sabri Özkan'ın en büyük özelliği Maraş ve çevresindeki Alevi halkı tarafından çok sevilmesiydi.

Faşistler ortalığı karıştırmak için 81 yaşındaki Alevi dedesini öldürmekle de kalmadılar. Aynı gün Maraş'ın en büyük camisi Ulucami bombalandı ve MHP'liler Sunni halkı içinde "Komünistler Aleviler, Kürtler camiyi bombaladı, cenazelerimizi kaldıramıyoruz" diye propagandaya hız verdiler.

1978 Aralık ayının son günlerinde gelen büyük tertibin hazırlıklarını gösteren işaretler bunlarla da kalmıyordu. Nisan ayından sonra Maraş ve çevresinde faşist katliamlar hızla arttı. İnsanlar öldürülüyor, işyerleri ve evler bombalanıyor ve tertip tırmandırılıyordu.

Geçtiğimiz yaz ETKO (Esir Türkleri Kurtarma Ordusu) ve TİT (Türk İntikam Tugayı) gibi gizli faşist örgütler Maraş'ta da ortaya çıktı. K.Maraş ve çevresindeki birçok cinayet ve bombalama olayının faili olan bu gizli faşist örgütlerin üyeleri ve önde gelenleri MHP ve ÜGD gibi açık faşist örgütlerin yöneticilerinden oluşuyordu. Örneğin ETKO çetesinin içinden MHP K.Maraş Milletvekili Yusuf Özbaş'ın oğlu da çıkıverdi. Diğerleri de ya ÜGD veya MHP'nin yerel yöneticileriydi. Maraş dışından çok sayıda faşist militan da tertibi genişletmek için buraya gelmiş ve ETKO veya TİT gibi gizli çetelerin içinde görev almışlardı.

Ama bu gizli örgütlerin ortaya çıkışıyla üzerlerinin örtülmesi bir oldu. Gizli örgüt üyesi diye tutuklanan faşist komandolar akıl almaz bir çabuklukla yine aynı mahkemeler tarafından serbest bırakılmışlardı. Oysa bu çetelerin eylemlerinin birçoğu ortaya çıkmış ve hatta bu çeteleri mahalli olarak destekleyen toprak ağaları bile gün ışığına çıkarılmıştı.

Sonradan anlaşıldı ki savcılar, hakimler tehdit edilmiş, Maraş Emniyet Müdürü ve diğer yetkililer olayı örtbas etmek için aşırı bir gayretin içine girmişlerdi.

VE KANLI ARALIK ...

Geçen nisan ayında başlayan veya en azından gün ışığında yürütülen tertip işte böyle gelişti. MHP ve Kontr-gerilla'nın, yüzünü açığa çıkaran kanlı olaylar bu kadarla kalmıyordu. Maraş'ı hedef seçen faşist tertipçiler her gün olayları canlı tutmak Alevi-Sunni ayrımını büyütmek, Türk-Kürt çelişkisini keskinleştirmek için yeni eylemlere başvuruyorlardı.

Ve MHP büyük oyununu oynamak için aralık ayının ikinci yarısını seçti. Faşist militler Maraş'ın Ceylan Sinemasında dışardan getirdikleri çok sayıda komando ile birlikte büyük bir toplantı yaptılar. Bu toplantı sırasında sinemanın girişinde yine faşistler tarafından konan bir bomba patladı. Bu bombayı koyan kişi yine bazı yetkililerin ifadesine göre yakalandı ve ÜGD'li olduğu tespit edildi. Ama bomba olayının hemen ardından MHP, MİT ve Kontr-gerilla şehirde gerginliği artıracak propagandaya başlamışlardı.

21 Aralık Perşembe akşamı okullarından çıkan iki öğretmen Hacı Çolak ve Mustafa Yüzbaşıoğlu yol ortasında dört faşist komando tarafından kurşuna dizildi. Hacı Çolak olay yerinde aldığı 9 kurşun yarasıyla hemen öldü. Mustafa Yüzbaşıoğlu ise yaralandıktan 6 saat sonra hastanede öldü. Yüzbaşıoğlu, ölmeden önce katillerin isimlerini açıklamış ve rahatlıkla ifade verebilmişti. Ama Maraş Devlet Hastanesi Başhekimi Dr. Çetin Diker'in yanlış tedavisi sonucu ardından komaya girmiş ve kurtarılamamıştı. Birkaç saat önce rahatlıkla konuşabilen Yüzbaşıoğlu'nun ölümü halk arasında şaşkınlıkla karşılanmıştı. Dr. Diker'in Maraş içindeki şöhreti ve ertesi gün gelişen olaylar içindeki yeri, halkı Yüzbaşıoğlu'nun ölümünün ardında başka nedenler aramaya itti.

CENAZE TÖRENİ

İki öğretmenin öldürülmesi Maraş halkı için de geniş bir tepkiye yol açtı. 22 Aralık Cuma sabahından itibaren çok sayıda Maraşlı hastahane karşısında toplanmaya başladı. Kısa zamanda topluluk binleri buldu. Ama saatler geçiyor, cenazeler törene katılmak için bekleyen halka verilmiyordu. Oysa bir gece önce iki öğretmenin ölümünden sonra otopsi yapılacağı gerekçesiyle cenazeleri yeniden ailelerinden alarak hastahaneye getirmişlerdi. Halk sabahın erken saatlerinde hastahane önünde birliktiği halde Maraş Devlet Hastanesi Başhekimi Dr. Çetin Diker'in uzatıcı çabalarıyla cenazeleri ailelerine teslim etmiyordu. Halk saatlerce bekledi ve nihayet saat 15.00'de cenazeler hastahaneden dışarı çıkarılabildi. 10 bin kişiyi aşan topluluk düzgün sıralar halinde cenaze namazının kılınacağı Ulucamiye doğru yürüyüşe geçti. Şehir meydanına doğru inen kortej, sinemaların olduğu bölgeye geldiğinde birçok yerin faşistler tarafından tutulmuş olduğu farkedildi.

Kortej uzun bir süre polis tarafından durduruldu. Faşistler Ceylan Sinemasının üzerinde, Kalede, bazı evlerin damlarında, Ulucaminin içinde ve bütün ara sokaklarda taş yığımışlar ve bazı stratejik noktalara silahlı komandolar yerleştirmişlerdi. Kortej artık ilerleyemiyordu. Törenin sözde güvenliğini sağlayacak emniyet kuvvetleri de hiçbir önlem almıyorlardı.

Kortej birkaç yüz metre daha ilerleyince taş ve sopalarla faşistler hücuma geçtiler kısa bir süre sonra ise halkın üzerine silah sıkmaya başladılar. Camiden, Müftülük binasından, Kaleden ve bazı evlerden "üç Hilalli" bayraklar tekbir sesleri ve "Yaşasın MHP", "Başbuğ Türkeş" ve "Müslüman Tür-

De.sa.7.sü.3'de

● ÖLDÜRÜLEN KAHRAMANMARAŞLI EMEKÇİLERİN SAYISI YETKİLİLERİN VERDİĞİ RESMİ SAYININ ÇOK ÜSTÜNDE

● EMNİYET KUVVETLERİ, POLİS VE JANDARMA FAŞİSTLERİN SALDIRISINI ENGELLEMEK BİR YANA, HER ADIMDA ONLARI KORUDULAR VE YARDIM ETTİLER

● FAŞİSTLER ÇOK SAYIDA İNSANI VAHŞİ İŞKENCELERLE KATLETTİLER, ÇOCUKLARI DUVARLARA ÇİVİLEDİLER, BEBEKLERİN BACAKLARINI AYIRARAK ÖLDÜRDÜLER

● MHP VE ÜGD'Lİ FAŞİSTLER, KADINLARA TECAVÜZ ETTİ, KIZLARIN GÖĞÜSLERİNİ KESTİLER

KANLI KATLİAMDA

Sivil faşist çetelerin en büyük yardımcıları: Polis ve jandarma

Kahramanmaraş Katliamının görünen sorumluları MHP, ÜGD gibi faşist örgütlerdir. Ama bütün resmi görevliler olaylar sırasında sivil faşist çetelere yardımcı oldular, onları himaye ettiler. Maraş Devlet Hastahanesi doktorlarından, Ankara'da TRT Haber Merkezine kadar uzanan bir zincir içinde bütün yetkililer saldırganlara yardım etmek için sanki hazır bekliyorlardı.

24-25 Aralık günlerinde resmi görevlilerin özellikle jandarma ve polisin sivil faşist çetelerin attıkları her adımda onları desteklediklerini bütün Maraş halkı gördü.

İlk kez Mustafa Yüzbaşıoğlu isimli öğretmenin yaralı olarak kaldırıldığı hastahanedeki garip ölümü halka, yetkililerin sivil faşist çetelerin emrinde olduğu izlemini verdi. Yaralandıktan kısa bir süre sonra kendilerine ateş açanların isimlerini veren ve rahatlıkla konuşabilen Yüzbaşıoğlu gece saat 24.00 sıralarında hiç beklenmedik bir anda öldü. Bazı doktor ve hemşireler ölümün Baştabip Çetin Diker'in yanlış tedavisi sonucu olduğunu belirttiler.

İkinci olarak yine Maraş Devlet Hastahanesi Başhekimi Çetin Diker, cenaze töreninin yapılacağı cuma günü cenazeleri ailelerine teslim etmemek için direndi. Sabah saat 8.00'de başlayan otopsi, saat 15.00'de bitirildi. Amaç, şehir merkezindeki faşist saldırganların rahatlıkla toplanmalarını sağlamaktı. Oysa Maraş'ta akşam 17.00'de hava kararıyor ve tören için zaman geçmiş oluyordu.

Herhalde Çetin Diker'in engellemeleri faşistlerin toplanmaları için yeterli olmadı ki bu kez de kortej bir saatten fazla cenazenin kaldırılacağı caminin yukarısında polis tarafından bekletildi. Bu arada saldırganlar mevzilenmiş, bütün evlerin darları, kale ve ara sokaklar faşist çeteler tarafından tutulmuştu.

Cenaze törenine yönelen saldırı karşısında da ne jandarma, ne polis, faşistleri engellemek için herhangi bir tedbir aldılar. Saldırıyı yalnızca seyrettiler. Tören, faşist çeteler tarafından dağıtıldı ve cenazeler gömülmeden yeniden evlere götürüldü. Akşam cenaze sahipleri onlarca kez Vali ve Emniyet Müdürü'nü telefonla ev ve görev yerlerinde aramalarına rağmen konuşma olanağı bulamadılar. Vali ve Emniyet Müdürü sanki yer yarılmış içine girmişlerdi. Cenazelerin gömülmesi ve cenaze sahiplerinin güvenliklerini sağlamak için hiçbir önlem alınmıyordu.

Resmi görevlilerin halk düşmanı yüzü kanlı katliamın başladığı cumartesi sabahı daha da açığa çıktı. Sabah halkın bir kısmı faşistlerin saldırı planlarından habersiz yeniden cenaze törenine katılmak için Yürükselim'de toplanmaya başladı. Halkın bir bölümü ise faşistlerin saldırı hazırlıklarını sezmiş ve sokaklarda toplanarak kendilerini savunmak için hazırlanmaya başlamışlardı. Bu sıralarda Yürükselim Mahallesinin arkasından yükselen Ahır Dağının üzerinde yüzlerce faşistin silahlı olarak mahalleye saldırmak için koşarak geldikleri görüldü. Aynı anda bir bölük askerle birlikte bir yüzbaşı Yürükselim Mahallesine gelerek halkı evlerine soktu. Oysa halk, sokak başlarını tutarak faşistlerin mahalle içlerine kadar girmesini engelleyebilirdi. Aynı yüzbaşı, bir müddet sonra artık mahallenin çok yakınına kadar gelmiş olan faşistlerle konuşmak için onların bulunduğu yere gitti. Aralarında kısa bir konuşmadan sonra yüzbaşı geri döndü, mahalleden ayrıldı ve ardından faşistler, kanlı saldırılarını başlattılar. Evler yakılmaya, insanlar katledilmeye başlandı. Yüzbaşının emrindeki bölüğün evlerine soktuğu halk, artık yalnızca tek başlarına kendi evlerini koruyabiliyorlardı. Oysa faşistler bir eve bile en az 50-100 kişilik gruplarla saldırıyordu. Yüzbaşı, halkı evlerine sokarak onları savunmasız bırakmış ve faşistlerle konuştuktan sonra askerleri de geri çekerek faşistlere saldırı için yolları açmıştı.

Aynı tür olaylar dört gün boyunca Kahramanmaraş'ın hemen her yerinde gözüktü. Jandarma ve polis, saldırganları engellemek bir yana, onlara her yerde yardımcı oluyorlardı. Başta İl Jandarma Alay Komutanı olmak üzere bütün subaylar, yakıp, yıkan, öldüren saldırganların üzerine ateş açtırmak veya onları bir yolla durdurmak için askere hiçbir emir vermediler. Şehir merkezinde ise faşistler, bütün eylemlerini emniyet kuvvetlerinin gözü önünde ellerini kollarını sallayarak yürütüyorlardı. Askerler komutanların saldırganları durdurmak için kendilerine emir vermediklerinden yakınıyorlardı.

Ayrıca saldırının ilk hedefi olan Yürükselim Mahallesinin hemen yanında bulunan Piyade Alayından da faşistler mahalleyi yakıp yıkarken hiçbir müdahale olmadı. Halkın bir kısmı daha sonra Alayı sığındıysa da bunlar aç ve susuz bırakıldıklarından yine evlerine dönmek zorunda kaldılar.

Emniyet kuvvetlerinin kimin yanında olduğunu gösteren en açık örnek, Karamaraş Mahallesinde yaşandı. Bu mahallede Alevi mezhebinden bir ailenin evi faşist saldırganlar tarafından basıldı. Evde bulunan yaşlılar, kadınlar ve çocukların tümü öldürüldü. Sağ kalan 15-16 yaşlarında bir genç ise yarım saat kadar evde bulunan bir silahla saldırganlara karşı direndi. Faşistler her yolla bu silahı susturmak ve evi yakmaya çalıştılar ama başaramadılar. Bunun üzerine ağır makinalı tüfeklerle silahlanmış bir askeri birlik, bir teğmenin komutasında evin bulunduğu yere geldi. Ev, teğmenin emriyle makinalılarla tarandı. Kısa bir süre sonra askerler, saldırganlara karşı direnen genci öldürdüler. Eve giren teğmen, gencin cesedini dışarı çıkardı ve faşistlere bizzat kendisi gösterdi.

Sakarya Mahallesinde ise faşistlere dinamitler polis arabalarıyla dağıtıldı.

Saldırganları durdurmak için hiçbir şey yapmayan polis ve jandarma, pazar akşamından sonra faşistlere karşı direnen evlerde arama yaptılar. Özellikle faşistlerin girmeyi başaramadıkları Yürükselim Mahallesinin ortasında kalan bir bölge, pazar ve pazartesi günleri iki kez arandı. Arama emrini veren jandarma komutanının amacı direnişi kırmak ve faşistlere yardımcı olmaktı.

Şehri saran jandarma kuvvetleri çevre il, ilçe ve köylerden halka yardımcı olmak için gelenleri şehre sokmuyordu. Oysa aynı anda bu kuvvetlerin yanında faşistler şehrin çevresindeki bazı yerleri kontrol altında tutuyorlar, gelenlerin üzerlerini arıyor, dövüyor ve tartaklıyorlardı. Jandarma bunlara hiçbir müdahalede bulunmuyordu. Yine aynı bölgelerden çok sayıda saldırgan şehre girdi. Jandarma bunları da engellemedi. Şehrin üstünde dolaşan askeri helikopterler de bu saldırganların büyük gruplar halinde şehre yaklaştığını tespit etmişti. Ama bunların engellenmesi için de tedbir alınmadı.

Öte yandan faşist saldırganlardan kaçan ve şehri terk etmek isteyen halkı da jandarma bırakmadı. Emniyet kuvvetlerinin bu tutumu halkı ölüme mahkum etti. Şehirden ayrılmak için evlerini terk edenler jandarmanın engellemesi üzerine geri dönerken yollarda faşistler tarafından yakalandı, katledildiler.

İşte Ecevit ve Özaydınlı "emniyet kuvvetlerinin halkı saldırganlardan koruduğu, olayları yatıştırdığı" biçiminde demeçler verirken jandarma ve polisin tutumu buydu.

Maraş halkı faşist saldırganlara karşı sokak sokak, ev ev, dişi ile tırnağı ile direndi

19 Aralık günü başlayan faşist saldırı her yönüyle planlıydı. Faşistler bütün hazırlıklarını tamamlamışlar ve silahlanmışlardı. Silahları büyük ve güçlüydü. Bütün faşistlerin ellerinde çok miktarda makinalılar, bombalar ve dinamitler vardı. Oysa Maraş halkı saldırıdan habersiz ve savunmasızdı.

Ama Maraş halkı faşist saldırganlara karşı bu durumda bile direndi. Canını, namusunu, beşikteki bebesini dişiyle, tırnağı ile savundu. Ağır makinalı tüfeklere karşılık sopa ve taşlarla dövüştü.

Maraş'taki faşist katliam sırasında faşistlerin adım atamadıkları tek yer Yürükselim Mahallesinin ortalarında kalan bir bölgeydi. Burada halk proleter devrimcilerin önderliğinde örgütlü bir şekilde direndi. Direnişi kırmak isteyen faşistler bu bölgeye onlarca kez saldırdılar. Aynı amaçla jandarma komutanı mahallenin bu bölgesinde iki kez arama yaptırdı.

Faşist çetelere karşı halkın ve proleter devrimcilerin sokaklarda birleşik ve örgütlü olarak direnme isteğini TİKP'nin mahalli şefleri engellemek istediler. TİKP Maraş İl Başkanı Avukat Haydar Güngör, saldırının başladığı cumartesi sabahı bir yüzbaşı komutasındaki bir bölük askerin halkı evlere sokmak için gösterdiği çabalara "orduya zorluk çıkarmayalım, karışıklık çıkarmayalım" sözleriyle yardımcı oldu. Bu tutumları halkın direnmesini kırmak isteyen ordu birliklerinin propagandasıyla birleşince belli ölçüde savunma imkanlarını ortadan kaldırdı. Halkın büyük bir kısmı evlerine çekildiler. Sonuçta faşistlerin önü bu mahallede de açıldı ve ölü sayısı arttı.

Ancak olayların gelişimi içinde halk birçok kez dışarı çıkarak ve sokak başlarını tutarak faşistlere karşı örgütlü bir mücadele verdi.

Bu arada çevre il, ilçe ve köylerden çok sayıdaki köylü emekçi ve devrimci Maraş halkının direnişine omuz vermek için Maraş'a girmek istediler. Ancak bunların bir kısmı şehrin çevresini saran faşistler ve jandarma birlikleri tarafından engellendi. Bu arada çıkan bir çatışmada Abbas Karaca isimli bir proleter devrimci faşistler tarafından Sakalar Köyü civarında öldürüldü.

Yine de birçok devrimci şehre girerek faşistlerin katliamına karşı direnen Maraş halkına yardımcı oldular.

Maraş`taki faşist katliam bütün ülke çapında protesto edildi

Kahramanmaraş'ta geçtiğimiz hafta içinde faşist diktatörlüğün özel cinayet mangalarının giriştiği faşist katliam, bütün ülke çapında çeşitli eylemlerle protesto edilmiştir. Protesto eylemlerine ve gösterilerine binlerce ortaöğretim ve yükseköğretim gençliği ile, bazı yerlerde işçi ve memurlar katılmıştır.

Kahramanmaraş Katliamı içlerinde Ankara, İstanbul, İzmir ve Adana'nın bulunduğu birçok şehir ve kasabada öğrenci gençlik tarafından şiddetle lanetlenmiş, yüzlerce lise ve yükseköğretim kurumunda çeşitli toplantı ve forumlar yapılmıştır. İzmir, İstanbul, Ankara vb. yerlerde protesto gösterileri düzenlenmiştir.

Birçok şehirde de işçiler ve memurlar, faşist katliamı protesto etmek amacıyla işi yavaşlatma eylemine başvurmuşlardır. Örneğin İstanbul Şehirlerarası servisinde çalışanlar, 26 Aralık'ta saat 10.30 - 11.30 ve saat 14.30 - 16.00 arasında Maraş katliamını protesto etmek için işi yavaşlatmışlardır.

DERSİM'DE KİTLE GÖSTERİSİ BOYKOT VE İŞ BIRAMA

Bunun dışında Dersim'de Maraş katliamını ve ilan edilen sıkıyönetimi protesto etmek için 8 bini aşkın kişinin katıldığı bir kitle gösterisi yapılmıştır.

Maraş Katliamına karşı Dersim halkının protestosu günü ortaöğretim öğrencilerinin 2 günlük boykotu ile başladı. Lise, Yapı-Sanat, Kız Sanat ve Ortaokul öğrencileri 25 Aralık günü bütün okulları boşaltarak 2 günlük boykota gittiler.

Maraş Katliamı gibi, 13 ilde sıkıyönetim ilan edilmesi de tepki ile karşılandı. Faşist katliama karşı duyulan öfke, sıkıyönetim ilan edilmesine karşı duyulan öfke ile birleşti.

26 Aralık'ta binlerce emekçi ve gencin katılmasıyla Dersim'in içinde bir izinsiz gösteri düzenlendi. Aynı gün tüm esnaf ve zanaatkarlar işyerlerini bir günlüğüne kapatarak protesto eylemine katıldılar. YSE, Bayındırlık, Topraksu, Yem Fabrikası vb. gibi işyerlerinde çalışan işçi ve memurlar protesto günü işi bıraktılar. Devlet memurları ve öğretmenler de bir günlük boykot yaparak Maraş Katliamını ve sıkıyönetimi protesto eylemine katıldılar.

26 Aralık'ta yapılan kitle gösterisinde köylüsüyle, işçisiyle, memuruöğretmeniyle, esnafıyla, yaşlısıyla, genciyle, kadını ve erkeği ile 8 bini aşkın emekçi katıldı. Maraş Katliamını ve sıkıyönetimi protesto etmek için sabahın erken saatlerinde yürüyüşe geçen emekçi kitleler, 2 kilometrelik yürüyüş boyunca faşizme ve sömürüye karşı olan kinini ve nefretini haykırdı. 26 Aralık günü Dersim "Maraş Katliamının Hesabını Soracağız", "Sıkıyönetime Hayır", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" sloganları ile çınladı.

Miting alanında proleter devrimci bir arkadaş ile çeşitli halk grupları adına konuşmalar yapılarak, Maraş Katliamı ve sıkıyönetim ilan edilmesi protesto edildi.

Sahte gözyaşları

Faşist katil sürüleri Maraş'ı kana bularken her türden gerici ve revizyonist sahte gözyaşları arkasına gizlenerek, faşist katliamı emekçi halka karşı bir gözdağı olarak kullanan egemen sınıfların politikasına yardımcı oldular.

Gerici burjuva basını ve bazı gerici siyasetçiler, faşist katil sürülerinin katlettiği yüzlerce emekçinin cesetleri üzerine basarak, hükümeti yeni baskı tedbirleri almaya çağırdılar. Faşist katliamı sıkıyönetim ilan edilmesinin bir dayanak noktası olarak kullanmaya çalıştılar. Propagandalarını bu temel üzerinde yoğunlaştırdılar.

DİSK'in tutumu da işçi sınıfını ve bütün halkı umutsuzluğa ve karamsarlığa iten, onları mücadeleden uzaklaştıran bir karardır. K.Maraş'da yüzlerce kişinin faşist caniler tarafından öldürülmesi ve buna rağmen 'solu" ve işçi sınıfını ezmeye yönelik bir sıkıyönetim ilan edilmesi üzerine DİSK'in yöneticileri işçi sınıfını mücadeleye çağırmak yerine hem Maraş katliamını, hem de sıkıyönetimi rahatlıkla benimsedi. Tıpkı eski DİSK yöneticilerinin DGM'yi protesto eylemi olan otobüsler içinde yürüyüş 'eylemi' gibi yeni DİSK yöneticileri de emekçi halka yönelen bu saldırılar karşısında 5 Ocak günü yalnızca 5 dakikalık bir saygı duruşu ile sözde bir protesto eylemi düzenledikleri havasını vermek istediler. Onların bu tutumu yeni katliamlar ve baskı tedbirleri için hazırlananlara cesaret vermekten öteye gitmedi.

Aydınlık-TİKP çetesinin Maraş katliamı ardından döktüğü gözyaşlarının sahteliği de sıkıyönetimi destekleyen tutumları ile açığa çıktı. Bu ihanet akımı da Maraş katliamına ve sıkıyönetime karşı halkı mücadeleye çağırmak yerine tıpkı diğer revizyonistler gibi hükümeti desteklediğine dair açık bir çek yazdı. Sıkıyönetime yeşil ışık yaktı ve her ikisinin de getireceği baskı tedbirleriyle birlikte onların deyimiyle "sahte solu" yani devrimcileri ezmek için hedef gösterdi. TİKP çetesinin döktüğü sahte gözyaşlarının arkasında gerçekte proleter devrimcilerin ve diğer devrimci-demokrat hareketlerin ezileceğinden duyduğu sevinç yatmaktadır.

«Alevi-Sünni çatışması yaratmak» ve «ulusu bölmek» mi?

Reformist CHP hükümeti, gerici basın şimdi sürekli "geçmişte kalan şeylerin körüklendiğinden", "düşmanlıkların kışkırtıldığından" ve bu yolla "ulusun bölünmeye çalışıldığından" bahsediyorlar. "Anarşi", "bölücülük" vb. edebiyatı bütün hızıyla sürüyor.

Bunlar da gerçeklerin gizlenmeye çalışılmasından başka bir şey değildir.

Neden dün değil de bugün mezhep vb. ayrılıkları körükleniyor? Neden dün değil de bugün bu çelişkiler kışkırtılıyor? Buhran gittikçe derinleşmekte, mücadele gittikçe yükselmektedir de ondan. Faşist diktatörlük saldırılarını artırmak istemektedir de ondan.

Ortada olan "mezhep çatışmasını kışkırtmak", "ulusu bölmek" değildir. Faşizm, faşist diktatörlük bizzat kendisinin yaşattığı ve sürekli canlı tutmaya çalıştığı bu ayrılıkları körükleyerek, "ulusu" bölmek değil, halkı bölmek; onu faşist diktatörlük karşısında mücadelede zayıf düşürmek ve kitle katliamları, daha büyük boyutlu saldırılar için güç toplamak, tabanını genişletmek üzere bir demagoji yürütüyor. "Ulusu bölmek" istemiyor, aksine burjuvazi ve toprak ağalığı karşısında- -yani zaten çıkarları açısından bölünmüş "ulus"un bir kesimi karşısında- işçi sınıfını ve emekçi halkı bölmek, bunların bir kısmını demagoji yoluyla kendi yanına çekmek ve kendi emelleri için kullanmak istiyor.

Maraş'ta olan, daha önce diğer illerde olan şey "sünnilerin alevilere saldırması"; bir kıvılcımla tutuşan kendiliğinden bir mezhep çatışması değildir.

Oralardaki sloganlar daima "komünistlere ölüm!" olmuştur. Maraş katliamı halkın bir kesimini demagoji ile kendi yanına çekerek faşist diktatörlüğün yine halka karşı giriştiği bir saldırı ve katliamdır.

Çeşitli mezheplerden, milliyetlerden vb. Türkiye halkının faşist diktatörlük karşısında, sömürü ve zulüm düzeni karşısında hiçbir çıkar farklılıkları yoktur. Onlar, sıkı sınıf bağları ile birbirlerine bağlanmışlardır ve çıkarları ortaktır.

Bu demagoji ve faaliyete karşı sınıf çıkarları, halkın emperyalizm, yerli gericilik ve faşist diktatörlük karşısındaki ortak çıkarları öne çıkarılarak mücadele edilmeli ve faşizmin bu oyunu bozulmalıdır.

Bu mücadele sırasında, faşizmin demagojisine aldanan kitleler karşısında, tam da aynı anlayışla hareket etmek, oportünist bir tavırla, diğer kesime dayanmak ve faşistlerin oyununa gelerek halkı gerçekten bölmekten şiddetle kaçınılmalıdır. Faşizm tarafından ekilen düşmanlık tohumlarına, kin ve intikam duygularına vb. karşı bütün halk içinde yoğun bir faaliyet gösterilmeli ve mücadele için birlik sağlanmalıdır.

Hükümet, faşist katillere nasıl yardımcı oluyor?

Başbakan Ecevit ve İçişleri Bakanı Özaydınlı, aylardan beri "terörizme karşı mücadele" adı altında emekçi halka yönelen baskı önlemleri almakta, faşist devleti daha çok ayakta tutmanın bir unsuru olarak sivil sıkıyönetim denemeleri yapmaktaydılar. Ecevit'in sözde demokratik düzeni, askerlerin süngüsü altında devam etmek için, yeni bir gerekçe buldu: Maraş katliamı.

Hükümetin Maraş'ta gerçekleştirilen faşist katliam karşısındaki tutumu, faşist cinayet örgütleri, MHP, ÜGD vb. kanlı çetelere meşruluk tanınmasından, faşizmle uzlaşan reformist çizgisinden kaynaklanıyor. Faşist grupların alevi halkın yerleştiği mahalleleri uzun menzilli silahlarla taradığı, halkı kan kusan bombalarla ateşe verdiği, bastığı evlerde bütün aileyi baltalarla doğradığı gerçeği gün gibi ortadayken, İçişleri Bakanı, gözü dönmüş katliamcıları günahsız kurbanlar olarak göstermeye çalışmakta, faşist katliama "sağ-sol çatışması" demektedir. Koparılan başlara indirilen baltaları tutan eller, faşist ellerdir. İnsanları ağaca çivileyip kurşunlayanlar, aynı kanlı katillerdir. Valiliğe sığınan halka saldıran faşist sürüleri, ellerinde öldürücü aletler olduğu halde İçişleri Bakanı tarafından görülmüştür. Özaydınlı, faşist diktatörlüğe o derece bağlıdır ki kendi gözleriyle kaydettiği gerçeğe dahi yüz çevirmektedir. O, kendi partisine mensup kişilere de itibar etmemektedir. Maraş CHP İl yöneticilerinden Mehmet Enyizek, katliam tertipçisi ve uygulayıcısı olarak MHP'yi ve olayın tek yanlı katliam olduğunu ellerindeki kanıtlarla belirtmesine karşın, bakanlar katliamı "sağ-sol çatışması" olarak niteliyorlar. Hükümetin bu tavrı neyi gösteriyor? Bir kez daha faşist katliamcılarla olan ortaklığını.

Halkın yeminli düşmanı ETKO çetesi, MHP, ÜGD, MİSK ve MİT ajanları Maraş'ta katliam peşinde koştu. Faşist emellerinin bir aracı olarak mezhep çatışması çıkarmayı denedi. Maraş halkı, faşist katliamcılara karşı, hükümetten önlem almasını istedi. Devrimci basın, halkı, faşistlerin oyunlarını boşa çıkarmaya çağırdı, faşistleri teşhir etti. Fakat, reformist hükümet, yığınların faşist örgütlerin kapatılması ve katillerden hesap sorulması için yükselttiği sese kulak vermedi. Başta işçi sınıfı olmak üzere bütün emekçi sınıflar üzerindeki azgın faşist baskı ve teröre, sömürü ve yoksulluğa karşı, egemen sınıfların istekleri yönünde peş peşe önlemler aldı. Kitlelerin, kazanılmış demokratik haklarına saldırdı. Faşist yasalar çıkardı. Birçok kentte sivil sıkıyönetim uygulamaya başladı. Ecevit, faşist Türkeş'in silahlı çeteleri tarafından kasım ayında İstanbul'da öldürülen devrimcilerin cenazesine askeri ve polisi saldırttı.

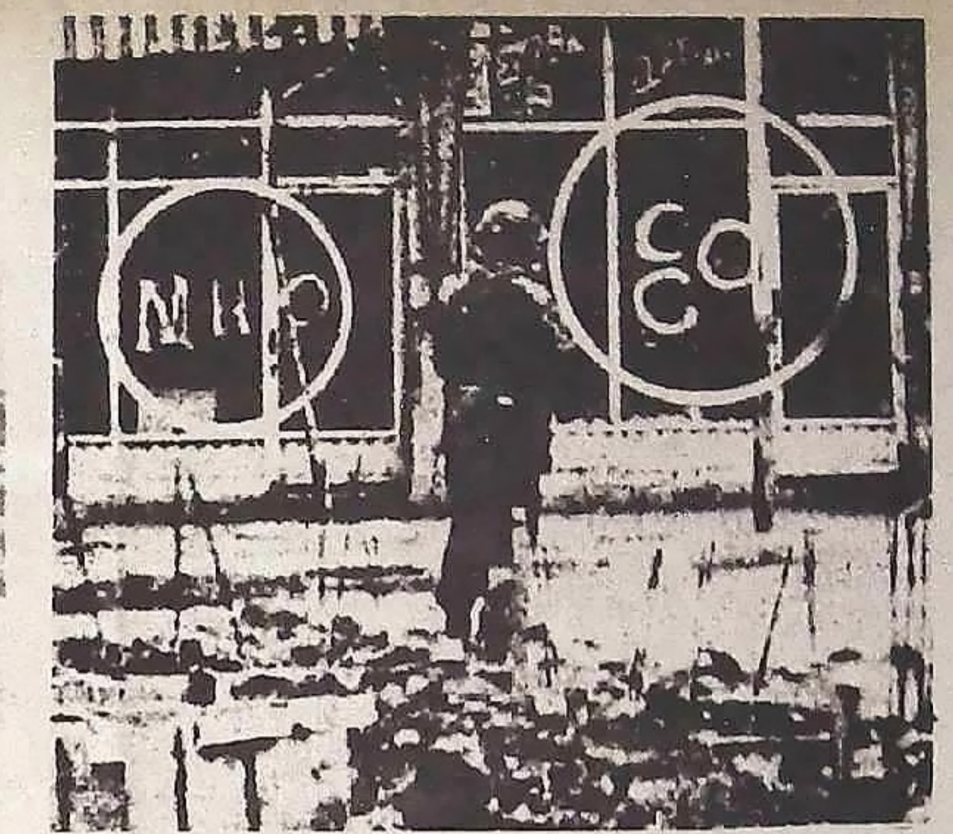
Devrimcilerin cenazesine saldıran, halkı coplatan bu hükümet, Maraş'ta öldürülen iki öğretmenin cenazesine saldırmaları için başını ETKO çetesinin çektiği faşist haydutlara davetiye çıkardı. Bu nedenle onlar, bugün bütün faşist partilerin demagoji korosunda aynı şarkıyı söylüyor. Devrimcilerin cenaze törenine ambargo koyan Ecevit bu tavrıyla Maraş'taki faşist saldırganlara ilham kaynağı oldu. Halkın üs-

MHP cinayet şebekesinin elebaşısı Türkeş devrimcilere dil uzatıyor

Faşizmin özü yalan ve demagojidir

Maraş'ta yüzlerce emekçi katledildi. MHP, Kontr-gerilla gibi faşist cinayet şebekeleri çoluk çocuk ayırt etmeden Maraşlıları öldürdüler. Halkın evlerini yaktılar, esnafın dükkanlarını yıktılar. MHP'li faşist caniler bazı dükkanlara ve evlere dokunmadılar. Bunlar, üzerinde MHP'nin amblemi 'üç hilal' bulunan, Başbuğ Türkeş yazan dükkan ve evlerdi. MHP'lilerin yerleriydi. Koskoca Maraş'ta yalnızca bu bir avuç MHP'linin yeri sağlam kaldı.

Gerçek, fotoğraflarla da belirlenmişken Türkeş, MHP Genel İdare Kurulunda şunları söylüyor: "Komünist militanların mahallelere dağılmaları, askeri birliklerle çatışmaları ve daha sonra da civar köylere kadar uzanmaları üzerine kanlı ve vahim olaylar meydana gelmiştir." Faşizmin özü yalandır. MHP'nin halk düşmanlığı, böylesi yalanlarla gizlenmeyecek kadar açığa çıkmıştır. Balta ve satırla beş yaşındaki çocukları doğrayanlar kimlerdir? MHP'li faşistler! Faşist demagoji, canileri aklayamayacaktır.

1 MAYIS KATLİAMINI KONTR-GERİLLA DÜZENLEDİ!

Faşist yalan ve demagoji, 1 Mayıs 1977 Katliamında da bol bol kullanıldı. Kontr-gerilla adlı faşist cinayet şebekesi, kanlı 1 Mayıs'ta 40'dan fazla yurtseveri katletti. Taksim Alanında onbinlerce göstericinin üzerine ateş açtı. O günlerde faşist demagoji, günlük gazetelerin hemen hepsinde manşete çıkmıştı. Günaydın gazetesinin manşetini hatırlayalım: "Maocular halka ateş açtı: 39 Ölü". Yurtseverler, devrimciler suçlandı. Bu faşist yalanı, türlü türlü revizyonistler de halka ulaştırmada yardımcı oldular. Gerçek, sonraları en geniş kesimlerde ortaya çıkarıldı. CIA'nın kurduğu Kontr-gerilla ve onun başındaki yüksek rütbeli generaller, polis yetkilileri katliamı fiilen yönettiler. Bugün de MHP Yayın Organı Hergün gazetesi manşet atıyor: "Komünistler kardeş savaşını Kahramanmaraş'ta başlattı"! Bu, Günaydın'ın 2 Mayıs 1977 tarihli manşetinden farklı mı? Faşist caniler, yalan silahını hiçbir dönem ellerinden bırakmazlar.

FAŞİST YALAN USTALARI: HİTLER VE GOEBBELS

Faşizm yalan ve zulümle dokunmuştur. Türkeş, faşist yalanların kullanılmasını kimden öğrendi? Hitler'den ve onun propaganda Bakanı Goebbels'den. Goebbels, Hitler Almanyasında faşist demagojiyi sürekli ve düzenli işleten bakandı. Goebbels'in faşist yayın organlarına şu öğütleri veriyordu: "Yalan yazın. Durmadan yalan yazın. Bir olayın doğrusu ortaya çıkıncaya kadar zaman geçer. Halkı peşpeşe yalanlara boğun. Öyle ki artık zamanı geçmiş bir olayın doğruluğunu düşünecek vakti kalmasın." Dünya halkları, faşist demagojinin çarpıcı örneğini unutmadılar. 1933 yılında Goebbels'in kendisi, Hitler'in emriyle Alman parlamento binasını yaktırdı. Arkadan bütün yalan mekanizması harekete geçirilerek bunu komünistlerin yaptığı haberi yayıldı. Komintern'in Sekreteri Dimitrov yoldaş tutuklandı, suçu kabullenmesi için ağır işkenceler uygulandı. Binlerce Alman komünisti katledildi, kitle örgütleri kapandı. Ancak Dimitrov ve diğer komünistler Reichtag (Alman Parlamentosu) yangınını Goebbels'in kendisinin düzenlediğini bütünüyle açığa çıkardılar. Türkeş, hocası Goebbels'den öğrendiği yalanlarını halkımıza yutturamayacaktır. Türkiye halkı, Türkeş'in, İkinci Dünya Savaşı sırasında faşist Alman ordularına ülkemizi çiğnetmek için darbe düzenleyen tescilli bir faşist olduğunu unutmaz!

12 MART'TA VAPUR BATIRANLAR MİT VE KONTR-GERİLLA'DIR

MHP'nin sesi Hergün gazetesi, yorumunda şunları yazıyor: "Beynelmilel komünizmin ülkemizdeki kanlı işbirlikçilerinin yıllardır tezgahladığı iç savaşın ilk provası K.Maraş'ta sergilendi." Halkımız, 12 Mart dönemindeki tertip ve yalanları unutmadı. Faşist terörün iyice yoğunlaştığı günlerde MİT-Kontr-gerilla iki vapur batırdılar. Faşist yalanlar gazete manşetlerini kapladı. "Anarşistler vapur batırdı". Gerçekler, bütün işkencelere rağmen yurtseverlerin ifadeleri ve halkımızın şahitliği ile artık mahkeme zabıtlarında da ortaya çıkmıştır. Vapurları batıran ve yurtseverlere çamur atan faşist cinayet yuvaları şimdi aynı oyunu Maraş'ta da başaramayacaklardır.

Türkeş, basın toplantısında "masum, barışçı" havalar takınıyor. "Bugüne kadar samimi olarak yaptığımız kardeşlik ve barış çağrılarına sırt çevirip devamlı MHP'yi kötüleyen bu iktidarın başı Türkiye'de felaket tellallığı yapmaktadır. Uzattığımız kardeşlik eli bugüne kadar havada kalmıştır." Yaralı kurtulan on yaşındaki bir çocuk şunları söylüyor: "Bizim evde yedi kişi vardı. Bir ben kurtuldum. Gruplar halinde evlere saldırıyorlardı. Milliyetçi Türkiye, Başbuğ Türkeş, Komünistlere Ölüm diye bağırıyorlardı. Ellerinde silahlar ve gaz tenekeleri vardı. Acımasızca ateş ediyor, yakıp yıkıyorlardı." Türkeş'in yalanı, yüzlerce Maraşlının kanını temizleyemez. Faşist yalan, faşist canileri kurtaramaycaktır.

MHP, Kontr-gerilla, Maraş'ta halkın canını aldı, malını yaktı. Ertesi gün, Kırıkkale'de dağıtılan MHP Gençlik Kolları bildirisi açık: "Geliyoruz, kan pahası, can pahası." Faşizmin özünde yalan ve demagoji var. Türkiye halkı, MHP' ve Kontr-gerilla gibi faşist şebekelerinin cinayetlerini yanına komaz. Türkeş gibilerinin sonu, faşist yalan ustası Goebbels ve Hitler'inkinden farklı olmayacaktır.

TRT'NİN TUTUMU

Maraş'ta faşistler tarafından katledilen iki öğretmenin cenaze törenine saldıran faşist çetelerin günahını yıkamak için, TRT'de üzerine düşeni yaptı. 22 Aralık akşamı verilen haber bülteninde, solcuların, sağ görüş sahibi olan kişilere ait işyerlerine saldırdığı söylendi. Daha sonraki haber bültenlerinde, İçişleri Bakanının ifadesiyle "sağcılarla solcuların çatıştığı" belirtildi. Bu sahte habercilik ilkesi, faşist katliamın hızla arttığı gün ve saatlerde de uygulandı. Faşistler bir anda onlarca insanı öldürüyor, TRT, halen, "olayların yatıştığı"nı, "halkın sükunet içinde olduğu"nu belirtiyor, diğer yandan artan ölüm olaylarının rakamlarını veriyor. Mahalleleri basan faşist çetelerden "çeşitli sloganlar söyleyen bir grup" diye söz ediyor. TRT'nin bu tavrı neyi gösteriyor? O'nun asgari habercilik ilkesine dahi uymadığı, ciddiyetten uzak, faşist canilere yeni katliam fırsatı vermeye yöneldiğini gösteriyor.

TRT, gerçeğe uymayan haber bültenleriyle halkın karşısında, bir sorumsuzluğun örneğini vermekte, egemen sınıfların ve faşist diktatörlüğün sesi olduğunu açıkça kanıtlamaktadır.

HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK

Gençlik hareketinin temelini işçi ve köylü gençliğin teşkil etmesi gerektiğini unutmayınız. Bu sizin dayanacağınız geniş kitlelerdir.

Azgınlaşan faşist teröre karşı birliğimizi ve örgütlenmemizi güçlendirelim

Faşist diktatörlük ve onun paslı zinciri

SIKIYÖNETİM, GENÇLİĞİ SUSTURAMAYACAK!

Halk gençliği Maraş Katliamını ve Sıkıyönetimi bütün ülke çapında protesto etti.

Sıkıyönetim ve gençlik

Faşist diktatörlük, koltuk değneği CHP hükümeti aracılığıyla 13 ilde sıkıyönetim ilan etti. Bu, emekçi halkımıza yeni bir azgın saldırıdır. Onların var olan hak ve özgürlüklerini gasbetmek, sömürü, baskı ve zulmü daha da artırmak, demokrasi mücadelesini ezmek için bir tertiptir. Reformistler, revizyonistler, sözde "demokratlar" karşı-devrimciler hepsi onun bu niteliğini gizlemeye çalışıyorlar. Sıkıyönetimin faşistlere yöneleceği hayallerini, özgürlükleri daha da genişleteceği yalanlarını yayıyorlar. Hükümete ve orduya destek olacaklarını ilân ediyorlar.

Sıkıyönetim hangi ekonomik ve siyasi gelişmelerin bir sonucu olarak doğdu? Ülkemizde egemen sınıflar büyük bir ekonomik bunalım içine düşmüş bulunmaktadır. Onlar bu bunalımdan, onun bütün yükünü emekçi halk üzerine yıkarak çıkmaya çalışmaktadırlar. Bunun için emekçiler üzerindeki sömürüyü daha da artırmaya uğraşıyorlar. Ücretler ve taban fiyatları düşük tutulmaya çalışılırken, fiyatlar sürekli tırmanıyor, zam üstüne zam yapılıyor, karaborsacılık, spekülasyon daha da yayılıyor, paranın değeri sık sık düşürülüyor, işsizlik büyüyor... Sömürünün böyle artırılabilmesi, emekçiler üzerinde baskının daha da artırılması olmaksızın mümkün değildir. Bunun için faşist diktatörlük baskı ve zulmünü sürekli olarak artırmaya çalışıyor. Bunun karşısında halkın mücadelesi de yükseliyor. Sınıf mücadelesi giderek daha da keskinleşiyor.

Egemen sınıflar ve uşakları keskinleşen sınıf mücadelesini bastırmak için baskı tedbirlerinin daha da artırılmasına çalışıyorlardı. "Anarşi", "terör" yaygaraları arasında yeni baskı yasaları hazırlıyorlardı, sivil sıkıyönetim uygulamaları geliştiriyorlardı, cinayetlerini yaygınlaştırıyorlardı. En son olarak da Maraş'ta bir vahşet yarattılar ve sahte gözyaşları arasında sıkıyönetim ilan ettiler.

Tüm özgürlüklerin tamamen ortadan kaldırılması, demokrasi mücadelesinin ezilmesi için atılan çığlıklar arasında hazırlanan sıkıyönetim başka hiçbir şeye değil, halka ve gençliğe yöneliktir. Emekçi halk ve gençlik üzerindeki sömürü ve baskıyı daha da artırmak için azgın bir saldırıdır. Emekçi halkımızın bundan önceki sıkıyönetim deneylerinden ve dünyadaki örneklerinden bildiği gibi, sıkıyönetimin başkaca hiçbir işlevi ve amacı yoktur. Sıkıyönetim grevlerin her yerde yasaklanması, lokavtların alabildiğine yaygınlaşması demektir. Ücretlerin dondurulması, pahalılığın dizginsiz bir şekilde yükselmesi demektir. Sıkıyönetim insanların sorgusuz sualsiz katledilmesi, işkencelere çekilmesi, göstermelik mahkemelerde en ağır cezalara çarptırılması demektir.

Hükümette reformistlerin bulunması, sıkıyönetimin halka karşı bir saldırı niteliği taşımayacağı, hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmayacağı hatta faşistleri hedef alacağı şeklinde boş ve boş olduğu kadar da zararlı hayallere yol açmamalıdır. CHP, faşist diktatörlüğün elinde bir alettir ve aynı zamanda ona paratönerlik yapmaktadır. CHP her zaman faşist diktatörlüğün istekleri doğrultusunda hareket etmektedir. O bir yandan bunu yaparken bir yandan da halkın faşist diktatörlüğe karşı olan tepkisini yumuşatmaya çalışarak paratöner görevi görmektedir. CHP bu işlevini sıkıyönetim ilan ederken de göstermiştir. Bir yandan faşist diktatörlüğün halkı daha çok sömürmek ve baskı altında tutmak için istediği sıkıyönetimi gerçekleştirirken, bir yandan da ona karşı tepkileri yumuşatmaya çalışıyor. Sıkıyönetim amacının ve işlevinin ne olduğunu daha ilk uygulamaları ile kendisi apaçık ortaya sermiştir. İlk saldırdıkları örgütlenme, gösteri, ve propaganda hakkı oldu. Sıkıyönetim generalleri ilk bildirileriyle askerlere "ateş etme" yetkisi verdiklerini, her türlü gösteri hakkını ortadan kaldırdıklarını, bildiri dağıtmayı, afiş asmayı, yazı yazmayı vb. yasakladıklarını açıkladılar; basın üzerinde baskılara giriştiler. Demokratik kuruluşların faaliyetlerini kısıtlamaya başladılar, yeni kurulacakları izne bağladılar. Hatta Doğudakiler hızını alamayarak tüm demokratik kuruluşları kapattılar. Bunların hepsi de sıkıyönetim konusunda reformist hayallere birer darbedir. Kompradorların sözcülerinin, faşist örgüt ve yazarların, tüm karşı-devrimcilerin sıkıyönetimi gönülden desteklemeleri ve sevinç çığlıkları atmaları onun niteliğini ortaya seren bir diğer gerçektir.

Sıkıyönetim gençliğe azgın bir saldırıdır. Bugüne dek faşist diktatörlük gençliğin mücadelesini ezebilmek için büyük çabalar harcıyordu. Bunlar son dönemlerde daha da yoğunlaşmıştı. Ortaöğrenim Disiplin Yönetmeliği, Milli Eğitim Bakanlığı'na Bağlı Yüksek Okullar Disiplin Yönetmeliği, Kredi ve Yurtlar Kurumu Yönetmeliği daha da ağırlaştırılmıştı. Özerkliği ve demokratikliği tamamen yok eden bir Yüksek Öğrenim Yasa Tasarısı hazırlanmıştı. Okullar, yurtlar, polis-jandarma kışlası haline getirilmişti. Gençlik örgütleri üzerinde yoğun baskılar uygulanmaktaydı. Sivil faşistlerin ve polis-jandarmanın gençlik üzerindeki terörü sürekli artmaktaydı. Okullar sık sık kapatılıyordu vb... Bunların hiçbiri gençliğin mücadelesini durduramadı. Aksine gençliğin mücadelesi gün geçtikçe daha da yaygınlaşmakta, güçlenmektedir. Sıkıyönetim gençliğin bu mücadelesini bastırabilmek için azgınca saldıracaktır. Gençliğin mücadelesini bastırabilmeyi baş hedeflerinden biri olarak alacaktır. Gençliğin örgütlenmesini dağıtmaya

Dev.Sa.7.Sü.3'de

- Yüzbinlerce genç Maraş katliamını lanetledi
- MHP, ÜGD kapatılmalı, MİT, Kontr-gerilla dağıtılmalıdır!
- Sıkıyönetim halka ve gençliğe karşı yeni bir saldırıdır
- Gençlik, ülkenin dört bir yanında sıkıyönetimi boykotlarla, işgallerle, yürüyüşlerle, forumlarla, direnişlerle karşıladı
- YDGF, yüzbinlerce genci Maraş katliamına ve sıkıyönetime karşı seferber etti
- Gençliğin balyozdan yumruğu sıkıyönetim paşalarının da beynine inecek

Ankara

Maraş Katliamı, Ankara'da da protestolarla karşılandı. Ankara YDGD, katliam haberini alır almaz, katliamı protesto için harekete geçti.

Maraş Katliamının, faşist diktatörlüğün saldırılarının güçlü bir şekilde protesto etmek için gençlik kitlelerinin seferber edilmesini ve güçlerinin birleştirilmesini dikkate alan Ankara YDGD, diğer gençlik örgütlerine çağrı yaptı. Bu örgütlerden Dev-Genç, her zamanki gibi, bu kez de sorumsuzca davranıp çağrıya cevap bile vermedi. Dev-Gör ise Ankara YDGD'lilerin Site Yurdu konusunda kendilerini "boy boy duvar gazeteleriyle eleştirdiğini" gerekçe(!) gösterip, o da çağrıyı reddetti.

Faaliyetlerini sürdüren YDGD'liler 25 Aralık sabahı birimlerde protestoları başlattılar. ANOD ve Tüm Sağlık'Der'li arkadaşlar YDGD'lilerle birlikte çalıştılar. Okullarda forumlar konarak Maraş Katliamı lanetlendi. Birçok birimde Dev-Genç, bir günlük boykot var diyerek kitle potansiyelini dağıtmak istedi.

HACETTEPE İŞGALİ

Okullarda konan forumlardan sonra YDGD, ANOD ve Tüm Sağlık-Der'li arkadaşların önderliğinde kitle, Hacettepe'de toplanmaya başladı. Zaman geçtikçe toplanan kitlenin sayısı da kabarıyordu. Öğlene doğru topluluk 4 bini aştı.

Hacettepe'de forum başlatıldığında kitle, "Maraş Katliamının Hesabı Sorulacak", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" sloganlarını haykırıyordu. Forumda katliam teşhir edilerek, saldırılara, katliamlara karşı mücadele edilmesinin önemi anlatıldı. Daha sonra Hacettepe Merkezindeki Dekanlık binası işgal edildi. Polis ve jandarma saldırısına karşı barikatlar kurularak direniş başlatıldı. Binanın dışına yazılar yazıldı, pankartlar asıldı. Koridorlarda kitle marşlar söyleyip, sloganlar haykırırken, devrimciler konuşmalar yaptılar. Konuşmalarda Maraş Katliamının MİT, Kontr-gerilla ve MHP tarafından düzenlendiği, halka ve gençliğe azgınca saldırıldığı belirtilerek, saldırı ve katliamlara karşı mücadelenin öneminin belirtilmesinin yanı sıra, gençlik güçlerini bölenler teşhir edildi. Yaygın bir şekilde Halkın Kurtuluşu ve Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik gazeteleri dağıtıldı.

Daha sonra dışarı çıkıldı. Dışarıda yapılan konuşmalardan sonra devrim andı içilerek dağılındı.

ANKARA - HASANOĞLAN

Maraş Katliamı, Hasanoğlan Öğretmen Lisesinde protesto edildi.

Öğretmen Lisesi öğrencileri, "Eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik" ilkesi temelinde güç birliği yapıp direnişe geçtiler. Tüm okul kitlesinin katıldığı direniş, öğleye kadar sürdü. Direniş sırasında yapılan konuşmalar ve atılan sloganlar direnişi canlandırdı. Öğrenci kitlesi, Maraş Katliamını lanetledi.

Antep

Faşist diktatörlüğün ordusuyla, polisiyle, MİT'iyle, Kontr-gerillasıyla tezgahladığı Maraş Katliamına karşı Gaziantep YDGD, gençlik kitlelerinin protestolarını yükseltmeyi hedefledi. Bunun bir parçası olarak DHB, DHY, Partizan ve Kürt milliyetçilerine "eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda özgürlük" ilkesi temelinde ittifak önerisi götürdü. Bu gruplar, ittifakın "propaganda ve ajitasyonda özgürlük" temelinde değil de, buna ambargo koyarak yapılmasını savundular.

Laf yarıştırırken keskinlik taslayan bu gruplar, yapılacak izinsiz gösteri için "belli arkadaşları getireceğiz" diyerek kitlelere olan güvensizliklerini ve mücadele anlayışlarını ortaya koydular.

28 Aralık günü Antep Lisesi, Düztepe Lisesi, Karşıyaka (İsmet İnönü) Lisesi, Sanat Lisesi, Ticaret Lisesi ve Devrim Lisesi forum yapılarak boykot kondu. Bunlardan Ticaret ve Devrim Liseleri hariç, diğerlerinde "Maraş Katliamının Hesabı Sorulacak" pankartı açılarak yürüyüş yapıldı. Polis ve jandarma yürüyüşü engelleyemedi. Yürüyüş boyunca kitle, Maraş Katliamını lanetleyen, MİT, Kontr-gerillanın dağıtılmasını, MHP ve ÜGD'nin kapatılmasını dile getiren sloganlar haykırdı.

Aynı gün içinde başka bir gösteri daha yapıldı. Kararlaştırılan yerde toplanan kitlenin yaptığı bu izinsiz gösteriye de DHB, DHY, Partizan vb. gruplar yine katılmadı. Okullardan ve fabrikalardan gelen 500'ü aşkın emekçi ve genç, yapılan konuşmadan sonra yürüyüşe geçti. Ünaldı'da başlayan yürüyüş Ünaldı, Cengiz Topel, Düztepe, Yukarıbayır ve Hoşgör semtlerinden geçerek garajlara vardı. 2 saat süren yürüyüş güzergahı boyunca kitle, "Maraş Katliamının Hesabını Soracağız" sloganını haykırırken, devrimciler yer yer kitleye propaganda yaptılar. Güzergahın geçtiği yerleri tüm gericiler terk ederken, yaşlısıyla, genciyle, kadınıyla, kızıyla emekçi Antep halkı devrimcilere olan desteğini sloganlara katılarak, alkış tutarak vb. dile getiriyordu.

Garajlara slogan atılarak girildiğinde kortej dışında yaklaşık 400 kişilik bir kitle toplandı. Burada yapılan konuşmadan sonra, oradaki kitlenin de katılımıyla devrim andı içildi ve dağılındı.

Dersim

LİSE; Öğrenciler Maraş katliamını ve saldırıları protesto etmek amacıyla 25 Aralık pazartesi günü derslere girmeyerek iki günlük boykota gittiler. Okulda yapılan kısa bir konuşmadan sonra öğrenciler dağıldı. Aynı gün diğer okullar da boykota gittiler.

YAPI SANAT; Yapı Sanat öğrencileri de Maraş katliamını ve saldırıları protesto için 2 günlük boykot ilan ettiler ve okullarını terk ettiler.

KIZ SANAT; Sabah okul bahçesinde toplanan kız öğrenciler, yapılan kısa konuşmalardan sonra, iki günlük boykot ilan edip, okullarını terk tetiler.

ORTAOKUL; Sabah okulda toplanan ortaokul öğrencileri Maraş katliamını protesto için derslere girmediler ve iki günlük boykot ilan ederek okullarını terk ettiler.

Dersim'deki okullarda yapılan boykotlara devrimci öğrenciler önderlik etti. Öğrenciler boykotun ikinci gününde ise emekçi kitlelerin katılımıyla gerçekleştirilen protesto eyleminde Maraş katliamı ve sıkıyönetimi protesto eyleminde aktif olarak yer aldılar. Protesto faaliyetleri boyunca propaganda çalışmalarında yer aldılar.

Konya

Konya ve ilçelerinde de Maraş katliamını ve sıkıyönetim ilanını protesto için halk gençliği, forumlar, boykotlar, yürüyüşler, toplantılar yaptılar.

Gazi Lisesi öğrencileri protesto için bir forum ve yürüyüş yaptılar.

Ticaret ve Sanat Okulu öğrencileri Maraş katliamını ve o sırada Konya'da bulunan Türkeş'i protesto için bir gösteri yaptılar.

Fen Fakültesi öğrencileri ise bir protesto toplantısı yapmak istediler. Bu polis tarafından engellendi. Bunun üzerine öğrenciler boykota gittiler.

Bunların yanı sıra bir kahvede 400-500 kişinin katıldığı izinsiz bir toplantı yapılarak Maraş katliamı ve sıkıyönetim teşhir edildi.

Ayrıca şehrin en kalabalık yerinde 300 kişilik bir izinsiz gösteri yapıldı. Bu gösteriyi 4-5 bin kişi izledi.

EREĞLİ

Ereğli'de liselerde öğrenciler önce forum yaparak boykot kararı aldılar. Ardından da protesto yürüyüşü yaptılar.

Bunların yanı sıra bir de sokak gösterisi yapıldı.

SEYDİŞEHİR

Lisede öğrenciler bir forum yaparak Maraş katliamını protesto eden, faşist diktatörlüğü ve CHP reformizmini teşhir eden konuşmalar yaptılar.

AÇIKLAMA

Gazetemizin geçen sayısında 47. sayımızın normal periyodunun dışında 1 Ocak 1979 tarihinde çıkacağını duyurmuştuk. 47. sayımızda gençlik mücadelesinin geçen bir yılını çeşitli açılardan ele alarak değerlendirmeyi tasarlamıştık. Son gelişmeler nedeniyle bu sayımızda sözkonusu değerlendirmeleri yapamıyoruz. Bunları daha ileriki sayılarımızda yayınlayacağız.

HALKIN KURTULUŞU
yolunda GENÇLİK

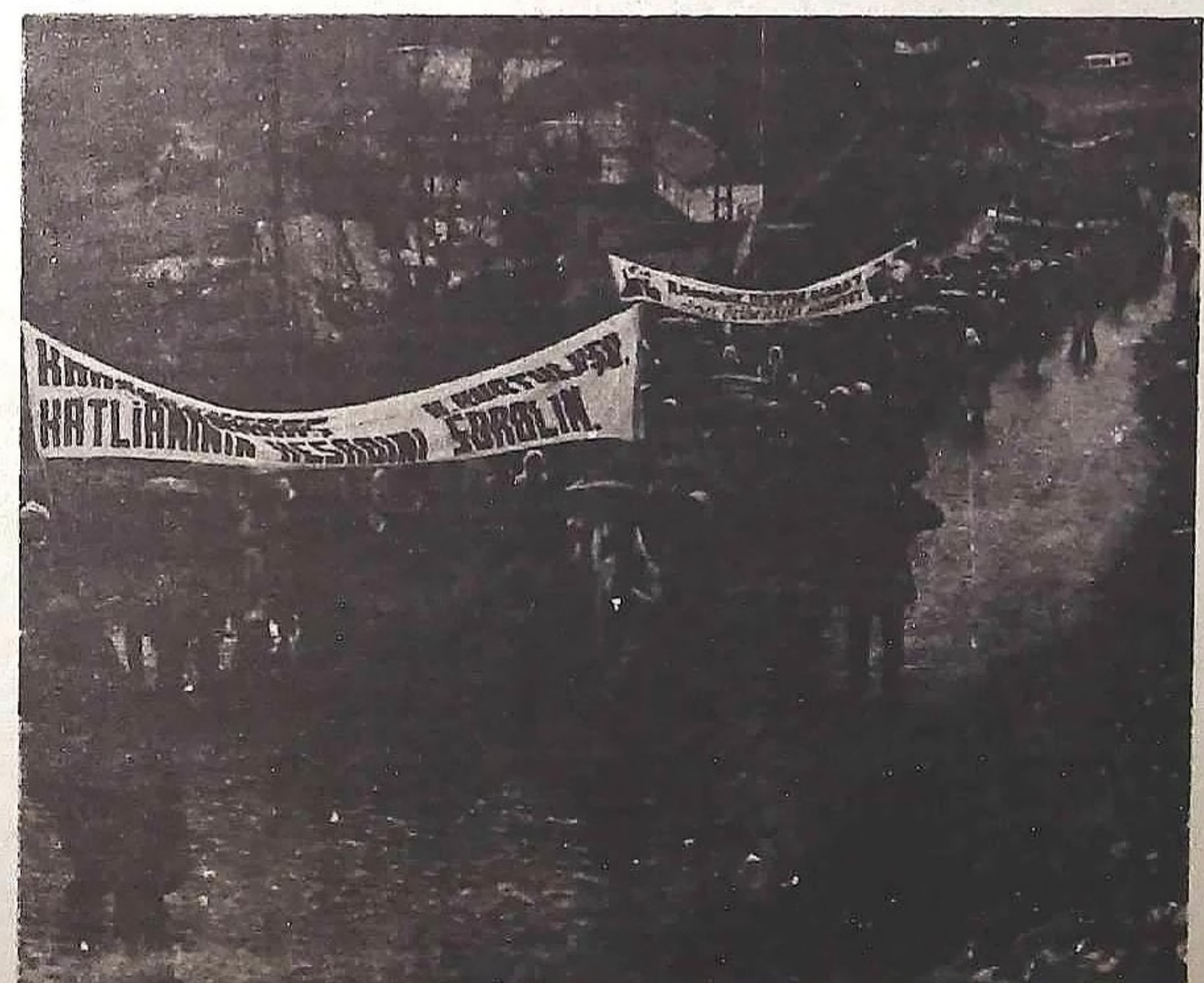
Aydın

LİSE: 25 Aralık Pazartesi günü öğrenciler Maraş katliamını protesto amacıyla forum düzenlediler. 26 Aralık Salı günü ise boykot yaptılar.

KIZ LİSESİ: Öğrenciler Maraş katliamlarını protesto etmek amacıyla 26 Aralık Salı günü forum düzenleyerek boykota gittiler.

AYDIN TURİZM VE OTEL İŞLETMECİLİĞİ YÜKSEK OKULU: AYDGD taraftarları 26 Aralıkta 1. sınıflarda forum düzenlediler. Faşistler okula alınmadı. Okul idaresi okulu üç gün süreyle kapattı.

SANAT ENSTİTÜSÜ: 25 Aralık günü öğrenciler Maraş katliamını ve saldırıları protesto etmek amacıyla okul girişinde 250 kişilik bir grupla gösteri düzenledi. Faşistler okula alınmadı. Okulun çıkışında 300 kadar AYDGD taraftarı slogan atarak şehrin her tarafında yürüyüş yaptı.

SADIK CANARSLAN LİSESİ İLB taraftarı öğrenciler Maraş katliamını protesto için okula duvar panoları ve sloganlar astılar. Bu faaliyetlerden sonra konan forumda İLB ve D.Yol taraftarı birer kişi konuşma yaptı. Polis engellemeye çalıştıysa da başaramadı. Sözümona "demokrat" olan okul idaresinin tüm tehditlerine rağmen kitle okulu boşaltarak Kocamustafa Paşa Meydanına kadar yürüyüş yaptı. Polisin saldırısı sonucu bir devrimci öğrenci gözaltına alındı.

TUNA LİSESİ; Maraş katliamını protesto forumunda İLB ve D.Sol taraftarı birer kişi konuştu. Daha sonra tüm kitle yürüyüşe geçti. Yürüyüşe katılmayan bir avuç sosyal-faşist tecrit oldu. Bayram Paşa Meydanına kadar süren yürüyüşten sonra ant içilerek dağılındı.

VEFA GÜNDÜZ LİSESİ; Maraş katliamını protesto etmek için İLB taraftarları, halk saflarındaki diğer grupların taraftarlarına birlik önerisi götürdüler. Yapılan forum saygı duruşuyla başladı ve forumda biri İLB taraftarı olmak üzere 2 kişi konuştu. Forumdan sonra boykot ilan edilerek Aksaray'a kadar yürüyüş yapıldı. Pansiyonda kalan öğrenciler de katliamı protesto ettiler.

SULTAN AHMET ENDÜSTRİ MESLEK LİSESİ; 25 Aralık sabahı okula giden İLB taraftarları diğer gruplara birlik önerisi götürdüler. Kabul edilmesi üzerine konuşma yapılmak istendi. İdare ve polis konuşmayı yarıda kesti. Sınıflarda propagandayı süren devrimci öğrenciler, öğleden sonra kitleyi bahçeye çıkardılar ve İLB'li bir arkadaş konuşma yaptı. Devrim andının içilmesinden sonra 1500 kişilik kitle Sultan Ahmet'e kadar yürüdü. Sultan Ahmet'te bir İLB taraftarı konuşma yapıp, ant içildikten sonra dağılındı.

İstanbul

DAVUTPAŞA LİSESİ; Bayrak töreninden sonra bir öğrenci konuşma yaptı. Daha sonra okula girildi. Sınıflarda ve koridorda propaganda yapıldı, sloganlar atıldı. Daha sonra bir günlük boykot ilan eden öğrenciler okulu boşaltarak, Kocamustafa Paşa Meydanına kadar sloganlar haykırarak yürüdüler. Bir İLB taraftarının konuşmasından sonra dağılındı. Bu eyleme D.Yol, DHY ve Partizan taraftarları da katıldı.

ALİBEYKÖY LİSESİ; Bayrak töreninden önce İLB taraftarı bir arkadaş konuştuktan sonra bir de D.Sol taraftarı konuştu. Ancak D.Sol taraftarı kitleyi dağıtmaya çalıştı. İLB taraftarları buna karşı çıkarak slogan attıktan sonra, saygı duruşunda bulunup boykot ilan ettiler. Kitle dağıldı. KSD'de taraftarları da katıldı.

BAHÇELİEVLER LİSESİ; Maraş katliamını protesto için İLB, D.Yol, D.Sol ve Partizan taraftarları eylem birliği yaptı. Yapılan forumda ortak konuşma okundu ve sloganlar atıldı. Boykot yapılarak dağılındı.

ESENLER LİSESİ; Okulun "OYK"sı D.Sol'un elinde olduğu için, eylem için İLB taraftarları D.Sol'a öneri götürdü. Kabul edilince birlikte forum düzenlendi. Konuşmadan sonra yürüyüş yapılıp dağılındı.

BAYRAMPAŞA END. MESLEK LİSESİ; Maraş katliamını protesto için İLB, KSD ve D.Sol taraftarları okul içinde marş söyleyip, slogan attılar. Forumdan sonra dışarı çıkıldı. Bir süre trafik aksatıldıktan sonra kitle dağıldı.

DARÜŞŞAFAKA LİSESİ; İLB Dev-Lis ve Lise-Der tarafından oluşturulan okul komitesi okul idaresince tanınmaktadır. Bu komite forum ve boykot kararı aldı. Ayrı ayrı konuşmalar yapıldı, sloganlar atıldı. Daha sonra bir günlük boykot ilan edildi. Yatılılar arasında sözlü propaganda yapıldı.

ALİBEYKÖY END. MESLEK LİSESİ; İLB ve D.Sol taraftarları ortaklaşa forum yaptılar. 2 ders yapıldıktan sonra boykot kondu ve kitle dağıldı.

YEDİKULE LİSESİ; İLB taraftarlarının önderliğinde bir forum kondu. İLB taraftarı bir arkadaş konuşurken kitle, Maraş katliamını lanetleyen sloganlar haykırıyordu. Daha sonra D.Kurtuluş ve DHY taraftarları konuştu. Müdürün engelleme çabalarını kitle tepki ile karşıladı.

VEDİDE BAHA PARS OKULU İLB taraftarları okul kitlesini bahçeye indirerek konuşma yaptılar, ardından kitle dağıldı.

SADIK CANARSLAN ORTAOKULU; İLB taraftarları önderliğinde kitle okulu boşalttı. Olayı anlatan konuşmalar yapıldı. Okul bir gün boykot edildi.

PERTEVNİYAL LİSESİ; Forum yapılarak katliam lanetlendi. Daha sonra bir günlük boykot kararı alınarak dağılındı.

PERTEVNİYAL AKŞAM LİSESİ; Mücadeleyi engellemek için okulların kapatılması üzerine, Pertevniyal Akşam Lisesi öğrencileri okul önünde yolu keserek sloganlar attılar ve dağıldılar.

BAKIRKÖY AKŞAM TİCARET LİSESİ; Okulun kapatılması üzerine okul önüne gelen öğrenciler sloganlar atıp dağıldılar.

KASIMPAŞA LİSESİ; Katliamı protesto için İLB, D.Sol ve Partizan taraftarlarınca ortak bir forum düzenlendi. Ant içilerek sınıflara girildi. 2 saat süreyle propaganda yapıldı, marşlar söylendi. Faşistler tecrit edilerek boykot kondu ve dağılındı.

KAĞITHANE ORTAOKULU; Maraş katliamını protesto için sınıf toplantıları yapılıp, forum kondu. İLB taraftarları diğer gruplara öneri götürdüler, ancak onlar bunu önemsemediler. Öğrenciler okul dışında da propaganda yürüttüler.

KAPTANPAŞA LİSESİ; Katliamı protesto için İLB, DHY, D.Sol ve Partizan taraftarları birlikte boykot kararı aldılar. Başta İLB taraftarları olmak üzere diğerleri de konuşmalar yaptı. Daha sonra Okmeydanı'na kadar yürüyüşe geçildi. Kısa bir konuşmadan sonra kitle dağıldı.

KABATAŞ LİSESİ; 25 Aralık günü İLB, DY, DHY ittifak yaparak forum koydu. Maraş katliamı ve faşist diktatörlüğün saldırıları lanetlendi. Foruma sahip çıkıp, kitleyi yürütmek isteyen sosyal-faşistler tecrit edildi ve onlar forumu terk ettiler. Daha sonra 1 günlük boykot kondu.

SAĞLIK LİSESİ; 25 Aralık sabahı konan forumda İLB taraftarı bir arkadaş konuştu. Maraş katliamı lanetlendi. Ve bir günlük boykot kondu.

YENİ LEVENT LİSESİ; İLB taraftarları D.Yol ve D.Sol taraftarlarıyla ittifak yaparak forum koydular. İLB, D.Yol ve D.Sol'dan birer kişi konuştuktan sonra boykot konarak okul terk edildi.

MAÇKA TEKNİK LİSESİ; 25 Aralık günü, Maraş katliamını protesto etmek için okul kitlesi bahçede toplandı. Forumda bir İLB taraftarı konuştu. Bir günlük boykot konularak, Şişli Siyasal'daki işgale katılmak için bin kişilik bir kitle Osman Bey'e doğru yürüyüşe geçti.

FERİKÖY LİSESİ; Maraş katliamını protesto için İLB taraftarları Dev-Lis taraftarlarıyla birlikte forum koydu. Forumda birer kişi konuştuktan sonra bir günlük boykot kondu. Kitle Feriköy'den Pangaltı'ya kadar sloganlar haykırarak yürüdü. Trafik kesildi ve ant içilerek dağılındı.

ŞİŞLİ LİSESİ: Maraş katliamını protesto için İLB taraftarları D.Yol, D.Sol, D.Kurtuluş, DHY, Partizan taraftarlarına öneri götürüp ittifakı sağladı. Yapılan forumdan sonra bir günlük boykot ilan edilip dağılındı.

SARIYER LİSESİ; İLB taraftarları D.Sol ve Partizan taraftarlarıyla ittifak yapıp forum koydular. Forumda başta İLB olmak üzere diğer gruplar da konuştu. Sarıyer Meydanına kadar yürüyüş yapıldı. Yürüyüşte sloganlar atıldı. Bir günlük boykot kondu.

BEHÇET KEMAL LİSESİ; Maraş katliamını protesto için İLB ve D.Yol taraftarları birlikte forum yaptı. Forumda İLB ve D.Yol taraftarlarından birer kişi konuştu. Bir günlük boykot konarak kitle dağıldı.

MOTOR SANAT LİSESİ: Maraş katliamını protesto için İLB taraftarları D.Sol ve DHY taraftarları ile eylem birliğine giderek bir forum gerçekleştirdiler. İLB, D.Sol ve DHY taraftarlarının konuşmalarından sonra, Şişli meydanına kadar yürüyüş yapıldı. Maraş katliamını lanetleyen sloganlar atıldı.

BEYOĞLU ATATÜRK ERKEK LİSESİ; Protesto için yapılan forumdan sonra boykot ilan edildi. Okul kitlesi yürüyüş yaparak dağıldı.

ŞİŞLİ MOTOR MESLEK LİSESİ; Bir günlük boykot kararı alan öğrenciler Şişli Camisine kadar yürüyüş yaparak katliamı lanetlediler.

ÜSKÜDAR; Öğrenciler toplantılar yaparak okulu topluca terk ettiler.

SUADİYE LİSESİ; Forum yapılırken jandarma saldırdı. Buna rağmen öğrenciler sloganlar haykırdılar. Çıkışta topluca yürüyen öğrenciler katliamı lanetledi.

KUŞTEPE LİSESİ; Bir günlük boykot yapan öğrenciler topluca dağıldı.

ANADOLU LİSESİ; Forum yapan öğrenciler 2 günlük boykot ilan edip okulu terk ettiler.

ARYMEHR LİSESİ; Forum yapan öğrenciler bir günlük boykot ilan edip, okulu terk ettiler.

FENERBAHÇE LİSESİ; Okul öğrencileri boykot ilan ederek Maraş katliamını lanetlediler.

KARTAL TİCARET LİSESİ; Öğrenciler forum yaptı. Forumda yapılan konuşmadan sonra, yürüyüş yapılarak dersler boykot edildi.

OKMEYDANI ORTAOKULU; Ortaokul öğrencileri de Maraş katliamını protesto etmek için okullarını boşalttılar.

YÜKSEKOKULLAR:

YÜKSEK DENİZCİLİK: Forum yapıldıktan sonra kitle dağıldı.

D.G.S.A: Forum yapıldıktan sonra yürüyüşe geçildi.

ORMAN FAKÜLTESİ: Konuşma yapıldıktan sonra okul boşaltıldı.

BOĞAZİÇİ: 800 kişilik forumdan sonra dersler boykot edilerek Bebek'e kadar yürüdü.

VATAN MİM.MÜH: Tüm sınıflar boşaltılarak dersler boykot edildi.

AYAZAĞA: Forum yapılarak bir günlük boykot kararı alındı.

İNCİRLİ İTİA ve SİYASAL BİLİMLER: Konuşmalar yapılarak okullar boşaltıldı.

NİŞANTAŞ DİŞÇİLİK VE ECZACILIK: İki günlük boykot kararı alınarak dağılındı.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ TÜM FAKÜLTELERİ: Forumlar yapıldıktan sonra 2000 kişilik bir kitleyle Aksaray'a kadar yürüdü.

ATATÜRK EĞİTİM: Çıkışta 1200 kişilik bir kitleyle Altıyol'dan çarşıya kadar yürünerek katliam protesto edildi.

ŞİŞLİ SİYASAL: Okulda forum yapıldıktan sonra işgal edildi.

GAZETECİLİK: Forum yapıldıktan sonra okul işgal edildi.

YÜKSEK TEKNİK ÖĞRETMEN OKULU VE VETERİNER FAK: Veterinerdeki boykottan sonra, topluca yürünerek Yüksek Teknik Öğ. Okulu işgal edildi.

SAĞMALCILAR CEZAEVİ: 26'sı siyasi, toplam 230 tutuklu, Maraş Katliamını ve sıkıyönetimi protesto etmek amacıyla tüm mahkumların aktif desteğinde 3 günlük açlık grevi yaptı.

30 Aralık günü Maraş Katliamını ve sıkıyönetimi protesto eden YDGF taraftarları Galatasaray'dan Taksim'e kadar bir izinsiz protesto gösterisi yaptılar.

İzmir

YÜKSEKOKULLARDA PROTESTO EYLEMLERİ

*Ege Üniversitesi: Proleter devrimci gençliğin önderliğinde birçok birimde önce forumlar gerçekleştirildi. Daha sonra düzgün sıralar halinde yürüyüşe geçtiler. Hakim sınıflar ise yükselen sesleri bastırabilmek amacıyla üniversitelerin giriş ve çıkışlarını tutarak olayları Ege Üniversitesi sınıfları içerisinde hapsetmeye çalıştı. Devrimci uyanıklığı elinde bulunduran devrimciler kitleyle birlikte 2 metrelik duvarları aşarak 300'den fazla kitleyle Ankara asfaltına çıktılar. Yarım saat yolu trafiğe kapattılar. Daha sonra askeri birlikler olay yerine gelmelerine rağmen güçsüzlükleri nedeniyle müdahale edemediler. Ankara asfaltında yürüyüşe geçen kitle Ege Üniversitesi girişinde devrim andı içerek tekrar üniversite sahasına girdi. Eylemde birlik propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesi çerçevesinde gerçekleştirilen eylemlerde İGD'ye söz verilmemesi DEV-GENÇ'le birlikte kararlaştırıldı. Sosyal-faşistler "Kurtuluş"un desteği altında yürüyüşe katıldılar. Okullarda boykot ilan edilmesi üzerine okul idareleri, okulları 3 günlük protesto boykotuna sokmak zorunda kaldı.

*Buca Eğitim Enstitüsü: Forum yapan öğrenciler bir günlük boykot kararı aldılar. Daha sonra yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş Heykel'de son buldu.

*Güzel Sanatlar: Yurtsever devrimcilerin önderliğinde sabah forum yapıldı. Bir günlük boykot kararı alınarak tüm kitleyle şehir yolu trafiğe kapatıldı. Ege Üniversitesi'nin kapatılması kınandı.

*Meslek Yüksek Okulu: 25 Aralık günü boykot yapıldı.

*Eczacılık Fakültesi: Devrimci Yol'la birlikte bir forum gerçekleştirildi. Daha sonra Dekanlığın önüne gidilerek dernek adına konuşma yapıldı. Daha sonra İzmir-Narlıdere Yolu trafiğe kapatılarak protesto gerçekleştirildi.

*İktisat Fakültesi: Önce anfide konuşmalar yapıldı, daha sonra slogan atarak okul boşaltıldı.

LİSELERDEKİ PROTESTOLAR

*BUCA LİSESİ: 25 Aralık günü düzenlenen forumdan sonra okul kitlesi ile merkeze kadar yürüyüş gerçekleştirildi. Daha sonra öğrenciler boykot kararı alarak dağıldılar. Eylemi İzLB taraftarları örgütlediler.

*ÖRNEKKÖY LİSESİ: 25 Aralık günü tüm okul kitlesi ile forum yapıldı. Forum sonunda bir günlük boykot kararı alındı, daha sonra ise boykot 2 gün uzatıldı. Eylemi İzLB taraftarları yönlendirdiler.

*ATATÜRK TİCARET LİSESİ: İzLB taraftarlarının yönlendirdiği öğrenciler 25 Aralık günü iki günlük boykot kararı alarak katliamı protesto etti. Devrimci Yol taraftarları ile eylem birliği yapıldı.

*KARŞIYAKA ERKEK LİSESİ: 25 Aralık günü Devrimci Yol taraftarları ile eylem birliği yapılarak bir günlük boykot kararı alındı. Bu okulu şimdiye dek devrimcilere karşı saldırı üssü olarak kullanan İLD'li sosyal-faşistler tecrit edildi.

*ÇİĞLİ LİSESİ: 25 Aralık günü yapılan forumda bir günlük boykot kararı alındı. Daha sonra kitle çarşı merkezine kadar yürüdü. Eylemleri İzLB taraftarları örgütlediler.

*SUPHİ KOYUNCUOĞLU LİSESİ: İzLB'nin örgütlediği öğrenciler, 25 Aralık günü öğretmen-öğrenci-veli dayanışmasını gerçekleştirerek önce forumlar yaptılar. Daha sonra Bornova merkezine doğru yürüyüşe geçtiler. Polisin kitleye saldırması üzerine, öğrenciler geri dönerek okula girdi. Daha sonra süresiz boykot kararı alındı. Gözaltına alınan arkadaşların bırakılması üzerine karar üç günlük boykota dönüştürülerek okul terk edildi.

*ATATÜRK LİSESİ: 26 Aralık günü forum yapıldı. 27 Aralık günü için boykot kararı alındı. Eylemi İzLB gerçekleştirdi.

*ÇAMDİBİ SIDIKA ROLOP LİSESİ: İzLB'nin düzenlediği ve tüm kitlenin katıldığı 25 Aralık günü yapılan forumla iki günlük boykot kararı alındı.

*BUCA TİCARET LİSESİ: 26 Aralık günü tüm okul kitlesinin katıldığı forum düzenlendi. İzLB taraftarlarının yönlendirdiği kitle heykele kadar izinsiz bir yürüyüş yaptı. Daha sonra ellerindeki pankartları heykelin önüne diken öğrenciler bir günlük boykot kararı alarak dağıldılar.

*KARATAŞ LİSESİ: 26 Aralık günü öğrenciler forum ve izinsiz yürüyüş gerçekleştirdiler. İzLB taraftarlarının başlattığı yürüyüşe Kız Lisesinin önünde onların da katılmasıyla eylem daha da güçlendi.

*İNÖNÜ LİSESİ: Öğrenciler 25 Aralık günü düzenledikleri forumla katliamı lanetlediler.

*YUSUF METİN GÜNDÜZ LİSESİ: 25 Aralık günü İzLB resmi öğrenci temsilcisi önderliğinde kitle, foruma çağrıldığı sırada gelen eli silahlı öğrenci olmayan Kurtuluş taraftarlarının saldırısıyla karşılaştılar. Bunu fırsat bilen polis kitleye azgınca saldırarak, dağıtmaya çalışmasına rağmen bir günlük boykot kararı alan kitle dağıldı. 26 Aralık günü öğretmen ve öğrenciler beraberce katliamı, polisin saldırısını ve Kurtuluş taraftarlarının provokatif tavrını mahkum ederek iki günlük daha boykot kararı aldılar.

*EŞREF PAŞA LİSESİ: İzLB taraftarlarının yönlendirdiği öğrenciler 25 Aralık günü bir forum düzenlediler. 26 Aralık günü tekrar yapılan forumla iki günlük boykot kararı aldılar.

*ÇINARLI MESLEK LİSESİ: İzLB ve Devrimci Yol taraftarları önce forum yaparak iki günlük boykot kararı aldılar. Daha sonra Mersinli Son durağa yürüyüşe geçen 3000 civarındaki kitle ile Mersinli son durakta halka ve öğrenci gençliğe konuşmalar yapıldı. Devrim andı içilerek dağılındı.

*MOTOR MESLEK LİSESİ: Öğrenciler 26 Aralık günü boykot kararı alarak okulu terk ettiler.

*BEŞTEPELER LİSESİ: Yapılan forumdan sonra yürüyüşü yapıldı. Eylem, İzLB taraftarlarının Devrimci Yol taraftarlarıyla birlikte gerçekleştirildi.

*EŞREF PAŞA AKŞAM ORTAOKULU: 26 Aralık günü yapılan forumda boykot kararı alındı.

* KARŞIYAKA TİCARET LİSESİ: 27 Aralık tarihinde okul kitlesiyle birleşen İzLB'liler, sosyal-faşistlerin okuldaki etkinliğine rağmen 2 günlük boykot kararı aldılar. Ardından da sloganlar haykırarak izinsiz bir yürüyüş yaptılar.

* AGORA AKŞAM TİCARET LİSESİ: 26 Aralık günü DY ile eylem birliği gerçekleştiren İz.LB'liler bir günlük boykot kararı alarak, tüm kitlenin katıldığı bir izinsiz yürüyüş gerçekleştirdiler.

* YUSUF METİN AKŞAM LİSESİ: 26 Aralık'ta bir günlük boykot kararı alan öğrenciler ardından bir yürüyüş yaptılar. Boykot, 27 Aralık'ta da sürdürüldü.

* BALÇOVA LİSESİ: İzLB ve DY taraftarları birlikte bir forum gerçekleştirdiler. Öğrenciler forumda bir günlük boykot kararı aldılar.

* İZMİR TİCARET LİSESİ: Öğrenciler 27 Aralık günü bir günlük boykot yaptılar.

* MİTHATPAŞA MESLEK LİSESİ: 27 Aralık günü boykot yapıldı.

* GAZİ EMİR LİSESİ: Öğrenciler 27 Aralık günü bir forum yaparak iki günlük boykot kararı aldılar.

* NARLIDERE LİSESİ: 28 Aralık günü İzLB taraftarları bir forum gerçekleştirdiler. Öğrenciler forumda bir günlük boykot kararı aldılar.

* BAYRAKLI LİSESİ: 26 Aralık günü bir forum yapılarak 2 günlük boykot kararı alındı.

* ERENLER ORTAOKULU: 27 Aralık günü İzLB taraftarlarının düzenlediği forumda öğrenciler 2 günlük boykot kararı aldılar.

* NARLIDERE ORTAOKULU: 28 Aralık günü sabah alınan karar üzerine derslere girilmedi.

Dev.sa.7.sü.1'de

Basına açıklama

Ecevit'in "Demokratik Hak ve Özgürlükleri Korumak" için sıkıyönetimin ilan edildiği demagojisinin hemen arkasından sıkıyönetimin gerçek halk düşmanı yüzü göründü. Sıkıyönetim: halkın ve gençliğin örgütlenme özgürlüğüne doğrudan saldırıya geçti. Dernekleri ve çeşitli kitle örgütlerini kapattı. Bu doğrudan yurtsever devrimci gençlik örgütlerine yönelik bir saldırıdır.

"Demokratik Hak ve Özgürlükleri" korumak; yasaklayarak, rafa kaldırarak değil, "Demokratik Hak ve Özgürlükleri" en yaygın bir şekilde kullanarak mümkün olur.

150'nin üzerinde il ve ilçe YDGD'ler ile örgütümüze ve "Demokratik Hak ve Özgürlüklere" yönelen saldırılara karşı kararlılıkla direneceğiz.

Tüm işçi, köylü, öğrenci gençliği sıkıyönetime, demokratik hak ve özgürlüklerimize yönelen saldırılara karşı YDGF çatısı altında birleşmeye ve direnmeye çağırıyoruz.

YDGF

Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu GENEL SEKRETER

A.RIZA OGOT

Basına açıklama

Ecevit, yalanı ve demagojisi ile halkı ve gençliği uyutamayacaktır.

Dünyada ve buna bağlı olarak ülkemizde gelişen ekonomik ve siyasi buhrandan kurtulabilmek için hakim sınıfların daha fazla sömürü ve daha fazla kara ihtiyacı var. Egemen sömürücü sınıfların sömürüyü yoğunlaştırması karşısında emekçi halkın faşizme karşı mücadelesi de yükseliyor. Hakim sınıflar daha fazla sömürebilmek için halkın ve gençliğin yükselen mücadelesini kan, terör ve zulümle bastırmak istemektedir.

Bugün egemen sömürücü sınıflar bir çıkmaz içindedirler. Bu yüzden Türkiye, cumhuriyet döneminde 55 yılının üçte birini sıkıyönetim altında geçirmiştir. İşçiler, köylüler, gençliğimiz, sıkıyönetimleri yakından tanımaktadır. Ecevit'in sahte demagojileri gerçeği gizleyemez. "Sıkıyönetim Maraş Katliamı tertipçilerine yöneldiği", "demokratik hak ve özgürlükleri koruyacağı çok yüzsüzce söylenmiş yalanlardır.

Sıkıyönetim halka, gençliğe demokratik hak ve özgürlüklere yönelik faşist bir saldırıdır. Egemen sömürücü sınıfların içinde bulundukları buhranın yükünü halkın sırtına yıkmak, kamburuna kambur katmak için azgın faşist bir saldırıdır. Sıkıyönetim, halka daha fazla sömürü, daha fazla zulüm etmektir.

Biz devrimci, demokratik gençlik örgütleri olarak emekçi halkımızı ve işçi-köylü-öğrenci gençliği sömürü ve zulme karşı faşist sıkıyönetim saldırısına karşı mücadeleye çağırıyoruz.

DÖB (Devrimci Öğrenciler Birliği)
adına Ahmet Kaya

İstanbul Dev-Genç
adına Başkan Celalettin Can

İstanbul YDGD
adına 2. Başkan Erdenay Vural

Eskişehir

Eskişehir'de sıkıyönetimi ve Maraş Katliamını protesto için bir gösteri yapıldı. Ayrıca liselerde, Eğitim Enstitüsü'nde, İTİA ve DMMA'da forumlar ve boykotlar yapıldı.

Adana

Adana'da Maraş katliamının protesto edilişi sürerken sıkıyönetim ilan edilmesi ALÖB'lü öğrencilerin mücadelesini engellemek bir yana devrimcilere daha güç ve kararlılık verdi. Devrimciler 26 Aralık günü de protesto eylemlerini sürdürdüler. Maraş katliamını ve sıkıyönetim ilan edilmesini protesto ettiler.

Faşist diktatörlüğün gün geçtikçe daha da büyüyen bu katliamını ve sıkıyönetim ilan edilmesini protesto etmek için ALÖB, Deniz Gezmiş Lisesi, Oktay Çiğdemal Lisesi, Endüstri Meslek Lisesi, Yapı Meslek Lisesi'ndeki yurtseverlerin, devrimcilerin ortak bir forum koymasını halk saflarında gördüğü tüm siyasetlere önerdi. Ancak özellikle D.Yol taraftarları açıkça "arkadaşlar haberiniz yok mu, sıkıyönetim ilan edildi, polis gelir bizi götürür" dediler. ALÖB'lüler ise şu cevabı verdi. "Biz korkmuyoruz. Faşist diktatörlüğün tankını topunu panzerini gerekirse beş kişiyle tırnaklarımızla parçalarız. Biz mücadele kaçkını değiliz. Biz bu tavrımızı her yerde gösterdik, çok değil 1 saat sonra tekrar tanık olacaksınız." Ve söylenenler gerçekleşti. Oktay Çiğdemal ve Deniz Gezmiş Lisesinde 200 kadar öğrenci yiğitçe ALÖB pankartını açtılar, arabaları durdurdular, konuşma yapmaya ve slogan atmaya başladılar. ALÖB'lülerin bu militanca tavrını gören Tekel işçileri ve okulların demokrat unsurları "Halkın Kurtuluşu Engellenemez" sloganını haykırarak forumu desteklediler. Daha sonra da devrim andı içilerek dağılındı.

* İTİA'da Maraş Katliamını protesto etmek üzere Adana YDGD üyeleri, DY, HDÖ, Kurtuluş ile ortak bir forum düzenlediler. Forumda bu gruplar adına yapılan birer konuşmadan sonra, devrim andı içildi, dağılındı.

Forumdan sonra YDGD üyeleri, şehirde bir gösteri yapmak için diğer siyasetlere eylem birliği çağrısında bulundular. Fakat onlar kitleye güvensizliklerinin bir ifadesi olarak bu çağrıya olumsuz cevap verdiler. YDGD üyeleri gösteriyi kendi güçleriyle gerçekleştirdiler, Belediyenin önünde yolu trafiğe kapatarak katliamı ve yükseköğrenim yasa taslağını protesto eden sloganlar attılar, devrim andı içip dağıldılar.

* ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ ZİRAAT FAKÜLTESİ'nde Maraş Katliamı çeşitli gruplarla eylem birliği oluşturularak protesto edildi. Protesto eylemi sabah okula gelen tüm kitlenin katıldığı forumla başladı. Dekanın ve jandarmanın özellikle ant içilmesini engelleme gayretleri boşa çıkarıldı. Daha sonra bir panel düzenlendi.

YDGD üyeleri eylem birliğinin oluşturulmasının önünde engel olan ve daha sonra panelde devrimcilerin konuşmasına engel olmaya kalkışan küçük burjuva akımlara karşı da tavır aldı, tekkeciliği, sekterliği kitle önünde teşhir etti.

* ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ'nde 25 Aralık Pazartesi günü, 1. 2. 3. sınıfların okuduğu üniversite kampüsünde ve hastanede toplam 350 kişinin katıldığı forumlar düzenlenerek Maraş Katliamı lanetlendi. Yapılan konuşmalarda katliamın, amacı, niteliği, sorumluları ortaya kondu. Genel siyasi durum içindeki yeri, faşist diktatörlüğün diğer saldırıları -Yüksek Öğrenim Yasa Tasarısı, yeni yasa değişiklikleri vb- ile bağı anlatıldı.

Pazartesi akşamı Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrenci Temsilcisi, aynı içerikte bir basın toplantısı düzenledi.

* EĞİTİM ENSTİTÜSÜ'nde YDGD üyeleri, gece ve gündüz bölümlerinden toplam 1000'i aşkın öğrenciyle birlikte trafiği kesip, forum yaptılar. Maraş Katliamını protesto ettiler. Kendilerine eylem birliği çağrısı yapılan DY ve Kurtuluş grupları "imtihan var" gerekçesiyle bir kısa duyuru ile yetindiler, sosyal-faşistlerle elbirliği halinde eylemi sabote etmeye kalkıştılar.

Buna rağmen eylem güçlü bir katılımla gerçekleştirildi. Saygı duruşundan ve yapılan gösterilerden sonra ant içildi, dağılındı.

* NADİR UĞURLUEL TİCARET LİSESİ'nde ALÖB üyeleri, DY, DS, Kurtuluş, Kawa, DHY, DHB, Partizan taraftarlarıyla, Maraş Katliamını protesto etmek üzere eylem birliği yaptılar ve 900 kişilik okul kitlesiyle okulu işgal ettiler. 25 Aralık Pazartesi günü 4. dersten sonra, sınıf, koridor ve bahçe temsilcileri kararı duyurdular ve 450'şer kişilik büyük gruplar tarafından ve her engellemelere rağmen iki binaya girildi. Kapılar tutularak polis ve jandarmanın içeri girmesi engellendi, eylemi kırabilmek için elinde cop ve sopa ile saldıran Müdürün yüzündeki devrimci maske düşürüldü, tecrit edildi.

Eylem her iki binada yapılan konuşmalarla, söylenen devrimci marşlar ve haykırılan sloganlarla ve militan bir ruh içinde sürdürüldü. Daha sonra bütün öğrenciler bir binada toplandılar. Yapılan bir konuşmadan sonra devrim andı içildi.

Bu güçlü eylem karşısında okul müdürü, işgalden hiçbir öğrencinin sorumlu tutulmaması ve okul dağılımında forum yapılması şartlarını kabul etti. Forumda bütün devrim şehitleri için yapılan iki dakikalık saygı duruşundan sonra ALÖB üyesi bir arkadaş konuştu, devrim andı içildi ve sloganlar atılarak dağılındı.

Eylemi yurtsever devrimci öğretmenler de sonuna kadar desteklediler.

* KARŞIYAKA LİSESİ'nde ALÖB üyeleri, kendilerinden başka hiç kimseye söz vermemeye kalkışan DY'nin tekkeciliğine, sekterliğine ve ders yapılmaması kararına karşı çıkan ve "bu protestonun yararlı bir şey olmadığı"nı söyleyen sosyal-faşist öğretmenlerin eylem kırıcılığına rağmen, Maraş katliamını protesto etmek üzere geniş bir faaliyet sürdürdüler. Derslere girilmeyerek, bütün sınıflarda katliamı teşhir eden konuşmalar yapıldı.

* DEVRİM LİSESİ'nde ALÖB üyeleri Maraş Katliamını bütün okul kitlesine teşhir ettiler. Pazartesi sabahı bayrak töreninden önce bir ALÖB üyesi, katliamın niteliğini, sorumlularını, amacını ortaya koyan bir konuşma yaptı. Daha sonra iki dakikalık saygı duruşu yapıldı, katliamı ve faşist diktatörlüğü lanetleyen sloganlar atıldı. Aynı çalışma, birinci ders saatinde de sürdürüldü. Öğrenci topluluğunu dağıtmak üzere gelen polis, okul kapıları kapatılarak püskürtüldü. Tüm okul kitlesinin (yaklaşık 300 kişi) katıldığı devrim andının içilmesinden sonra derslere girildi.

YAPI MESLEK LİSESİ'NDE ALÖB üyeleri, Kawa ve HB taraftarları ile eylem birliği içinde Maraş Katliamını protesto etmek üzere bir forum düzenlediler. DY, DK, DS grupları eyleme katılmadılar. Büyük bir katılımla yapılan forumda ayrıca, bu tavır da eleştirildi, mahkum edildi.

ENDÜSTRİ MOTOR MESLEK LİSESİ'nde ALÖB üyeleri, Maraş Katliamını protesto etmek üzere çeşitli eylemler örgütlediler.

DY'nin mücadeleyi ve ALÖB üyelerinin konuşmasını engellemek çabaları boşa çıkarıldı. Tecrit edildiler.

DENİZ GEZMİŞ LİSESİ'nde devrimciler, tek tek bütün sınıfları dolaşarak Maraş Katliamını teşhir ettiler, okul kitlesini mücadeleye çağırdılar. Bütün öğrenciler ve yurtsever devrimci öğretmenler bahçede toplandılar. Burada yapılan forumda DY, Partizan ve ALÖB'den bir kişi katliamın içyüzünü, amaçlarını ortaya koyan konuşmalar yaptılar. Daha sonra devrim andı içildi ve sloganlar atılarak dağılındı.

Ceyhan

Maraş Katliamı, Ceyhan'da 25 Aralık günü, güçlü bir kitle gösterisiyle protesto edildi. Gösteriye katılan 2500'ü aşkın emekçi ve genç, faşist diktatörlüğe, onun sivil ve resmi cinayet çetelerine karşı kin ve öfkesini dile getirdi.

Bursa

* TELEFERİK MAHALLESİ'nde BYDGD taraftarları bir kahvehane toplantısı düzenlediler. Saygı duruşundan ve Maraş Katliamının niteliğini, amacını ortaya koyan bir konuşmadan sonra Işıklar'a doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüş sonunda devrim andı içildi ve dağılındı.

* MAKİNA, ELEKTRİK, SOSYAL BİLİMLER FAKÜLTELERİ'nde Maraş Katliamını protesto etmek için bir forum düzenlendi. Foruma yurtsever devrimci memurların da katılması sağlandı. Daha sonra sloganlar atılarak yürüyüşe geçildi. Polisin yürüyüşe yaptığı saldırı püskürtüldü ve gösteri başarıyla sona erdi.

* EĞİTİM ENSTİTÜSÜ öğrencileri, Ankara yolunu bir saat süreyle kestiler.

* AKADEMİ öğrencileri, Altıparmak Çekirge yolunu kestiler.

* AKŞAM TİCARET LİSESİ'nde BLÖB taraftarları, Maraş Katliamını protesto etmek için bir forum ve boykot düzenleme kararı aldılar. Bütün anti-faşist, anti-emperyalist grupları bu eylem etrafında ve "eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik" ilkesi temelinde birleştirmeye çalıştılar. D.Yol ve D.Sol ile eylem birliği oluşturuldu. "Kurtuluş" eyleme katılmadı.

Tek tek bütün sınıflarda Maraş Katliamını teşhir eden konuşmalar yapıldıktan sonra bahçede toplanıldı. Bu arada sosyal-faşist bir hoca ve müdür, eylemi kırmak için çaba harcadılar. BLÖB üyesi bir konuşmacıyı susturmaya kalkıştılar. Fakat "arkadaşımız konuşacak" sloganlarıyla tecrit edildiler.

BLÖB üyesinin, katliamı, sorumlularını teşhir eden konuşmasından sonra devrim andı içildi ve okul boşaltıldı.

CUMHURİYET LİSESİ'nde 25 Aralık Pazartesi günü, önce Maraş Katliamını, sorumlularını teşhir eden bir konuşma yapıldı. Sloganlar atıldı. Marşlar söylendi. Bu ilk gün ayrıca faşistler okuldan atıldılar.

Salı günü ise derslere girilmedi. Okul kitlesi okuldan ayrılarak yolu kapattı ve Çekirge'ye doğru sloganlar atarak, marşlar söyleyerek yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında polis saldırarak bazı öğrencileri karakola götürdü, bazı öğrenciler coplandı, dövüldü, 5 kişi gözaltına alındı. Buna rağmen yürüyüş, Acemler'e kadar sürdü. Burada dağılındı.

ATATÜRK LİSESİ'nde BLÖB taraftarları, çeşitli anti-faşist, anti-emperyalist gruplarla eylem birliği oluşturdular ve Maraş Katliamını protesto etmek üzere bir günlük boykot yaptılar. İki arkadaşın boykotun amacını ortaya koyan konuşmalarından sonra devrim andı içildi, marşlar söylendi. Direniş, militan bir ruhla sona erdi.

İzmir

Baş.ta.sa.6'da

BUCA CEZAEVİ: Bölge cezaevindeki tüm devrimci siyasi tutuklular, Maraş Katliamını, faşist tertipleri ve sıkıyönetimi protesto etmek için açlık grevine başladılar.

* * *

İzmir YDGD, Maraş Katliamını, bunun sorumlularını teşhir eden, ilan edilen sıkıyönetimin neye hizmet ettiğini açıklayan ve karşı çıkmaya çağıran iki ayrı bildiri dağıttı. Birinci bildiriden 8 bin tane, ikincisinden ise 40 bin tane dağıtıldı.

Hükümet Faşist

Baş.ta.sa.4'de

tünde artırılan faşist devlet terörü, MİT, MHP ve Kontr-gerillacı faşistlere, Maraş katliamına girişmeleri için önayak oldu. Böylece tüm faşist parti ve örgütlerin, burjuvazinin günlük basınında sıkıyönetim naraları atan tekelci sermayenin çığırtkan yazarlarının, komprador patronların can simidi "sıkıyönetim"e baş vuruldu. Egemen sınıfların umudu haline gelen Ecevit hükümeti, Maraş katliamını gerekçe göstererek, ateşli sıkıyönetimcilerin en kararlısı oldu.

Faşist devlet terörünün "mavi gömlekli Ecevit"i ve onun kitleleri afyonlamaya çalışan reformizmi, halka, katranla karışmış bal yedirerek, komprador burjuvazi ve toprak ağalığının diktatörlüğünün ömrünü uzatmaya yöneliyor. Milliyet ve mezhep eşitsizliğini, askerlerin süngüleri altında da "eşit" kılmayı hedefliyor. Yoksullaşan, işten atılan, milyonlarca işçinin grev ve diğer eylemlerini yasaklıyor. Bugün gelinen yerde Ecevit, emperyalist ve sosyal-emperyalistlerden sağladığı kredilerle, egemen sınıfların buhrandan kurtulmasının aracı oluyor. O, bütün faşist kurumlarıyla birlikte, bugünkü devlet düzenini korumak ve geliştirmek için, işçilerin ve yoksul köylülerin, memurların ve küçük üreticilerin mücadele silahına saldırmaktadır. Çeşitli milliyetten Türkiye halkı reformizmin karşı-devrimci yüzünü görerek, onun faşizmin alternatifi olamayacağını kavramakta, gerçek demokrasi ve özgürlük için örgütlenmekte ve mücadeleyi yükseltmektedir. Reformist hükümetin sıkıyönetime başvurmasındaki esas neden budur.

OKUYUCULARIMIZA

Baş.ta.sa.1'de

Teoman Göral'ın ikametgah adresini basarak arama yapmışlardır.

Bütün bu baskı ve engellemeler devam ederken gazetemizin 142. sayısı baskıya hazır hale getirilmişti. Fakat Ankara ve İstanbul'daki matbaaların hemen hemen tümü gazetemizi basmayacağını bildirdi. Bazı matbaa sahipleri ise kendilerini sıkıyönetim sansürcüsü yerine koyarak, gazetemizi ancak sansür ederek basabileceklerini söylediler.

Fakat bütün bu engelleme ve baskıları göğüsleyerek, gazetemizin elinizdeki 142. sayısını bir hafta gecikmeyle çıkarıyoruz.

ELİMİZDE OLMAYAN NEDENLER:

Elimizde olmayan nedenlerle gazetemizin bu sayısında bazı yeni düzenlemeler yapmak zorunda kaldık. Belli bir dönem bu yeni düzenlemeye uygun olarak yayınımızı sürdüreceğiz, ama bu dönemi mümkün olduğu kadar kısa tutmaya çalışacağız. Bu yeni düzenlemenin başında, bugüne kadar on beş günde bir yayınlanan HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK gazetesinin durumudur. Belli bir dönem HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK eki[illegible] ayrı bir gazete olarak yayınlayamayacağız. Bunun yerine gazetemizin belirli sayfalarını gençlik meselesine ayıracağız. Onun içindir ki bu sayımızın 5. ve 6. sayfalarında gençlik meselesine yer verdik.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi bu dönemi mümkün olduğu kadar kısa tutmaya çalışacağız. Koşullar elverişli duruma geldiği zaman HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK ekimizi gene ayrı bir gazete olarak yayınlamaya devam edeceğiz.

Bunun dışında, 13 ilde ilan edilen sıkıyönetime ve faşist diktatörlüğün özel cinayet şebekelerinin Kahramanmaraş'ta düzenledikleri katliama daha çok yer ayırmak zorunda kaldığımız ve iki sayfamızı da gençlik meselesine ayırdığımız için gazetemizin bu sayısında proleter devrimci hareket saflarına katılan devrimcilerin özeleştirisine ve 1978 yılı ile ilgili toplu değerlendirmelere yer veremedik.

Önümüzdeki sayılardan itibaren bunları yayınlamaya devam edeceğiz.

HALKIN KURTULUŞU HALKA MAL OLMUŞTUR

Uzun zamandan beri egemen sınıfların faşist baskı aygıtı ve onların politikasını uygulamaktan başka hiçbir işlevi olmayan CHP reformist hükümeti gazetemiz üzerinde baskı kurmaya, onun baskısını ve dağıtımını engellemeye özel bir gayret sarfetmiştir. Karşı-devrimci güçler, devrimci ve anti-faşist yayın organlarını "illegal örgütler" olarak göstererek ortadan kaldırmaya çalışmışlardır. Gazetemizin de içinde olduğu birçok devrimci yayın organları aleyhine davalar açarak, yazıişleri müdürlerini tutuklamışlardır.

Bugün egemen sınıfların bütün baskı tedbirlerine ek olarak [illegible] 13 ilde sıkıyönetim ilan etmeleri ile [illegible] devrimci basın-yayın organları üzerindeki baskı [illegible]. Faşist [illegible] gazetemizin baskısını ve dağıtımını [illegible]. Devrimcileri ve yurtseverleri yıldırmaya çalışacaklardır.

Elbette ki bütün devrimci ve yurtseverler [illegible] baskı ve engellemelere [illegible] HALKIN KURTULUŞU [illegible].

Böyle bir dönemde bütün devrimci ve yurtseverlere de önemli görevler düşmektedir.

Bunun için:

1. Bütün yolları ve yöntemleri uygulayarak gazetemizi bütün ülke çapında ve her alanda en geniş kitlelere ulaştırmalıyız. Baskı ve engellemelere boyun eğmeyelim.

2. Gazetemizin her sayısını elden ele dolaştırarak en geniş kitlelere ulaştıralım. [illegible]

3. Gazetemizle düzenli bağlar kurmaya devam edelim, bunu daha da geliştirelim. [illegible]

4. Gazete dağıtımıyla [illegible]

Bütün bunlar için halkımızın bitmez tükenmez gücüne ve yaratıcılığına güvenelim. Halka dayanarak [illegible] HALKIN KURTULUŞU engellenemeyecektir.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK SİYASİ GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ [illegible] KONAK-İZMİR * ABONE ŞARTLARI: [illegible] YILLIK 250 TL. YURT DIŞI [illegible]

MHP, MİT ve Kontr-gerilla

Baş.ta.sa.3'de

kiye" sloganlarıyla beraber taş ve kurşun yağmuru hızlandı. Cenaze töreni başlamadan önce birkaç kez törene katılanların üzerlerini arayan polis ve jandarma, saldırganların dağıtılması için kolunu dahi kıpırdatmadı.

Artık akşam olmaktadır. Cenazeleri Ulucami'ye götüremeyeceklerini anlayan halk, faşist saldırganların ellerinden kurtulmak için de yeniden Yürükselim ve hastahane yönüne doğru geri çekilmektedir. Bu arada törene katılanlardan 40-50 kişi taş ve kurşunla ağır yaralı olarak hastahaneye kaldırılır. Cenazeler yeniden eve döndürülür.

Ancak bu arada şehir merkezinde polis ve jandarmayla faşistlerin çatışması sonucu 3 faşistin öldüğü haberi yayılır. Birçok ilerici dernek ve ilerici kişilerin işyerinin olduğu Barış Pasajı faşistler tarafından tahrip edilir.

Gece cenaze sahipleri Vali ve Emniyet Müdürü ile telefonla görüşmek isterler ama onları ne evlerinde ne de vilayette bulmak mümkün olmaz. İki öğretmenin ailesi can güvenliği içinde cenazelerinin kaldırılmasının sağlanmasını istemektedir.

Aynı akşam TRT haberlerde "Solcuların olay çıkarttığını ve üç kişinin ölümüne neden olduklarını" söyler.

25 ARALIK CUMARTESİ

Faşistler, Cumartesi sabahı erken saatlerde saldırıya geçtiler. Maraş'ın Yürükselim Mahallesinin hemen arkasındaki Ahırdağından inen yüzlerce saldırgan hızla mahallenin üst taraflarına girdiler. Öteden beri faşistlerin örgütlendiği Zeytinlik bölgesinden inen yüzlerce saldırgan hemen kendilerine yol gösteren faşistlerin işaretlediği evleri ateşe vermeye, içindekileri öldürmeye başladılar. Saat 8.00'de en az on evden ateşler yükselmeye başlamıştır bile.

Ardından şehrin dört bir yanından bomba ve silah sesleri yükseldi. Sünni halkı kışkırtmaya çalışan belediye hoparlörü yayına durmaksızın devam ediyordu. Belediye hoparlörlerinden yükselen ses "Bütün Maraşlı Müslümanları cihada" çağırıyor ve halkı merkezi yerlerde toplanması için kışkırtıyordu.

Yürükselim Mahallesinde asker bir kez göründü. Sabah bir yüzbaşının komutasında gelen bir birlik mahallede faşist saldırganlara karşı direnmek için sokaklarda toplanan halkı evlerine soktular. Ardından yüzbaşı ve iki tank faşist milislerin geldiği yöne doğru ilerlediler. Yüzbaşı ile aralarında bir konuşma geçti, ve kısa bir süre sonra faşistler saldırıya geçtiler. Evler yanmaya başladı. Maraş'daki Piyade Alayı Yürükselim Mahallesinin hemen yanında olmasına rağmen Alaydan dışarı tek bir asker bile çıkarılmadı. Oysa hemen Alayın yanıbaşında koca bir mahalle cayır cayır yanıyor ve insanlar katlediliyordu.

Katillerin cinayetlerini en yoğun biçimde işledikleri, yaktıkları, yıktıkları 24 saat boyunca sabah ortalıktan gözüken ve saldırı için faşistlerin önünü açan yüzbaşıdan başka tek bir asker ortalıkta dolaşmadı.

Aynı gün faşistler karışıklığı artırmak ve Sünni halkı kışkırtmak için şehir suyunun zehirlendiği yalanını yaydılar.

Katliamın başladığı ilk gün ölü sayısı hızla arttı. TRT ölü sayısını henüz 15-20 diye gösteriyordu. Oysa sayı yüzü çoktan aşmıştı. Yalnızca Yürükselim Mahallesinde bir evde 8 ölü vardı. Faşistler katliam sırasında olmadık canavarlıklara başvuruyorlardı. Yürükselim Mahallesinin arka tarafında bir eve giren saldırganlar bir kadının canlı canlı göğüslerini kesmişlerdi ve bunları ellerinde tutup halka gösteriyorlardı. Birçok evde çocuklar ve kadınlar da içinde olmak üzere insanlar diri diri yakıldı. Hamile bir kadın karnındaki çocukla birlikte kurşunlandı.

Faşist çetelerin o derece gözü dönmüştü ki öldürdükleri insanların çeşitli uzuvlarını kesiyorlar ve dışarda taraftarlarına gösteriyorlardı. Yine Yürükselim Mahallesinde bir evde öldürdükleri insanların kafalarını kesmişler, televizyon ve kitaplığın üzerine dizmişlerdi.

Yenimahalle'de bir sokak tümüyle ölü ve yaralılarla doluydu. Halk ne ölülerini kaldırabiliyor, ne de yaralılarını hastaneye götürebiliyordu. Özellikle Yürükselim'den bir kısım halk, Piyade Alayına sığındı. Ama buraya girenler de aç ve susuz bırakılıyordu. Bu nedenle kısa bir süre sonra mahalleye geri döndüler.

Cumartesi günü bütün şehir faşist çetelerin işgali altındaydı. Faşistler bastıkları ev ve işyerlerini yağmalıyorlar, bohçalara doldurdukları bütün değerli malları beraberlerinde dışarı çıkarıyorlar. Daha sonra ev ve işyerlerini ateşe veriyorlardı. Demir kepenkli dükkanların kepenkleri kamyonlarla çekiliyor ve dükkanlar yağmalanıyordu. Şehirdeki kuyumcuların tümü bu şekilde soyuldu.

24-25 ARALIK GÜNLERİ: SALDIRILAR SÜRÜYOR

İçişleri Bakanı ve diğer yetkililerin çatışmanın bittiği, Maraş'da hayatın normale döndüğü iddialarına rağmen gerçekte salı akşamına kadar MHP'li saldırganlar, yakma, yıkma ve katletme eylemlerini sürdürdüler. İçişleri Bakanı, her şeyin düzeldiği açıklamasını yaptığı sıralarda Pazar günü faşistler Vilayete saldırıyor ve Vilayetin hemen yanındaki iki apartmanı ateşe veriyorlardı.

Saldırganlar emniyet kuvvetlerinden destek alıyorlar ve daha da azgınlaşıyorlardı. Çok sayıda Alevi mezhebinden emekçinin çalıştığı YSE, faşistler tarafından basıldı. Karamaraş Mahallesi bütünüyle ateşe verildi. Faşistler CHP'li, Alevi ve devrimci kişilerin ev ve işyerlerini yakıp yıkmayı bitirmişler Karamaraş'da yarı yerleşik biçimde oturan Çingeneleri katletmeye başlamışlardı. Bu katliam sırasında çok sayıda Çingene yurttaş öldürüldü.

Faşistler köylerden ve civar il ve ilçelerden yeni güçler getirmeye devam ediyorlardı. Bertiz Aşiretinin olduğu bölgeden çok sayıda otomatik silahlı saldırgan Maraş'ın içine girdi. Güvenlik kuvvetleri helikopterlerle bu saldırganları tespit ettiyse de hiçbir önlem alınmadı.

Ayrıca Maraş'ın çevresi de faşist çetelerin kontrolü altına girdi. Narlı ve Türkoğulu'nda saldırılar sürüyor ve buralardan gelip geçen araçlar faşist çeteler tarafından kontrol ediliyor, araçların içindekiler tartaklanıyor, dövülüyordu.

Maraş'ın içindeki mahallelerde ise saldırılar ve yangınlar hiç dinmeden çarşamba sabahına kadar sürdü. Mağralı, Tekke, Karamaraş, Yenimahalle ve Yürükselim Mahalleleri cayır cayır yandı.

Yürükselim Mahallesinde yalnızca proleter devrimcilerin öncülüğünde halkın örgütlü olarak direndiği küçük bir bölüm hariç Maraş şehrinde faşist saldırganların girmediği hiçbir yer kalmamıştı.

Olayların tamamen yatıştığını iddia eden yetkililerin sözlerine rağmen faşistler, salı gününe kadar istedikleri gibi şehir içinde at oynattılar. Sözde şehirde sokağa çıkma yasağı uygulanıyordu. Ama yasak yalnızca saldırıya uğrayanlar için geçerliydi. Oysa saldırganlar, polisin, jandarmanın yanında diledikleri ni yapabiliyorlardı.

Saldırganların kılına dokunmayan jandarma kuvvetleri ve Maraş dışından gelen ordu birlikleri pazartesi günü saldırıya uğrayan bütün evleri didik didik aradılar. Aynı anda Tekke, Karamaraş, Yusuflar Mahallelerinde saldırı bütün hızıyla sürüyordu. Tekke Mahallesinde jandarma, faşistlerin yanında direnen evlere kurşun yağdırıyordu.

GÖRÜLMEMİŞ VAHŞET

Beş gün süren Kahramanmaraş olayları sırasında faşistler görülmemiş vahşet uyguladılar. Kundaktaki bebeler satırlarla, bıçaklarla doğrandı. Çocuklar canlı olarak duvarlara çivilendi. Küçücük bebeler aileleri Alevi mezhebinden veya devrimci oldukları için bacaklarından tutulup ayrıldılar. İnsanlar yanan evlerin içine diri diri atıldı. Hamile kadınlar, gelinlik kızlar öldürüldü. Birçok kadın ve kızın ırzına geçildi.

Faşist çeteler akla gelebilen her vahşi araca başvurdular. Beş gün süren saldırılar sırasında hükümetin iddiasının tersine yüzlerce kişi öldürüldü. Binlerce emekçi yaralandı. Evler, işyerleri yakıldı ve yıkıldı.

Saldırganlar halkı beş gün boyunca aç ve susuz da bıraktılar. İçişleri Bakanının sözünü ettiği yiyecek, içecek yardımı yalnızca faşistlere ulaştırıldı. AP'li Belediye Başkanı sözde yardımların dağıtılmasını üzerine almıştı. Saldırıya uğrayan kişiler bu yardımların zerresini bile görmedi. Ancak salı günü öğleden sonra halka birkaç ıslak ekmek dağıtıldı.

Saldırının sürdüğü süre içinde yanan evlere hiçbir ciddi müdahale yapılmadı. İtfaiye yangınları yalnızca seyrediyordu.

SALDIRGANLARIN KİMLİKLERİ

Kahramanmaraş'da 4 gün 4 gece süren kanlı katliamı MHP'nin mahalli yöneticilerinin yanında Maraş halkı tarafından tanınmayan yabancı kişiler de yönettiler. Halk, cuma sabahından daha önce Maraş'ta hiç karşılaşmadıkları tipleri görmeye başlamıştı.

Maraş halkının yakından tanıdığı bazı mahalli MHP yöneticileri ise şunlardı: MHP ileri gelenlerinden Osman Ekberoğlu, ÜGD Başkanı Mehmet Leblebici, Terzi Zekeriya, ilkokul öğretmeni ve Ülkü-Bir yöneticilerinden Yaşar, Karamaraş mahallesinde yıkılacak ve yakılacak evleri saldırganlara Cuma Kaya adlı bir esnaf gösteriyordu.

Ayrıca olaylar sırasında çatışmada ölen ve yaralanan az sayıda faşistin üzerinde de Yozgat, Tokat, Urfa, Erzurum, Hatay ve Adana illerine ait kimlikler çıktı. Yakalanan bazı faşist saldırganlar ise yine Maraş dışından kimlikler taşıyorlardı. İstanbul'daki Atatürk Eğitim Enstitüsü'nün bazı namlı faşistlerinin de olaylar sırasında Maraş'da oldukları tespit edildi. Ayrıca perşembe günü İstanbul'a dönen bu faşist komandolardan bazıları Maraş Katliamına katıldıklarını kendi ağızlarıyla itiraf ettiler.

* * *

İşte Maraş'da yüzlerce emekçinin, devrimcinin canını alan katliam böyle başladı ve gelişti. MHP, Kontr-gerilla bu olaylar içindeki yerlerini ne kadar gizlemeye çalışırlarsa çalışsınlar, hükümet onlara ne derece yardımcı olursa olsun gerçekler ortadadır. Ve devrimciler bu olayın ardında yatan ve gizli kalan yönleri de mutlaka açığa çıkaracaklardır.

Sıkıyönetim ve

Baş.ta.sa.5'de

tüm haklarını gasbetmeye çalışacak, gençlik üzerindeki baskı ve terörünü daha da yoğunlaştıracaktır. Böylece gençliğin demokrasi mücadelesini bastırabilmeyi amaçlamaktadır.

Ama bu yolda hakim sınıfların sıkıyönetim yoluyla da hiçbir şey elde edemeyeceği daha ilk gününden belli olmuştur. Gençlik, sıkıyönetimin faşistlere yöneleceği, özgürlükleri koruyup geliştireceği vb. şeklinde burjuva basınının, sözde demokrat köşe yazarlarının, sendika ağalarının, reformist ve revizyonistlerin, TİKP hainlerinin hep bir ağızdan haykırdığı yalanlara, uyutma çabalarına kulak asmamıştır. O, sıkıyönetimi, gerektiği gibi, ayaklanarak, kararlılıkla mücadele ederek karşılamıştır. Gençliğin çıkarlarının gerçek ve kararlı savunucusu YDGF, bu eylemlerde yüz binlerce genci seferber etmiştir. Sıkıyönetimin ilanıyla birlikte birçok yerde okulları kapatmaları, bütün tedbirlerine rağmen gençliğin mücadelesinden nasıl korktuklarının, onun karşısında nasıl çaresiz ve aciz olduklarının bir işaretidir.

Bugün gençlik kitleleri yılgınlık ve pasifizm içinde değil, aksine, büyük bir mücadele azmi içindedir. Onun hayatını karartan faşist diktatörlüğe karşı büyük bir kin ve nefret duymaktadır. Daha öncekilerde olduğu gibi, faşist diktatörlüğün bu yeni saldırısı karşısında da yüzbinlerce gencin tereddüt etmeksizin ayaklanması bunun bir göstergesidir. Devrimcilerin görevi bu potansiyeli daha da geliştirip, güçlendirmektir. Onu daha bilinçli ve kararlı bir hale getirmektir. Daha da azgınlaşan faşist diktatörlüğe karşı gençliği örgütlemeli ve seferber etmeliyiz. Demokrasi mücadelesini daha da yükseltmeliyiz. Faşist diktatörlüğün bu saldırısını ve yeni saldırılarını ancak böyle geri püskürtebiliriz ve püskürtmeliyiz. Onu tarihin çöp sepetine atacak olan da bu mücadeledir.

Gün geriye çekilme günü değildir. Bu şartlarda geriye çekilme, sinme devrim mücadelesine ve halka büyük zararlar verecektir, büyük ölçüde gerilemesine yol açacaktır. Sessiz kalmak saldırıları durdurmayacak, aksine daha da azgınlaşmasına yol açacaktır. Faşist diktatörlüğün saldırılarının daha da azgınlaştığı böyle anlar, halka ve devrime gerçekten bağlı olanla olmayan arasındaki, mücadelede gerçekten kararlı olanla olmayan arasındaki ayrılığın kesin olarak açığa çıktığı anlardır. Böyle anlarda geri çekilmek sadece büyük bir hata değil, bir ihanettir. Geçmişte devrimcilik adına mangalda kül bırakmayan bazı küçük-burjuva gruplar, sessiz kalmak, geri çekilmek gibi eğilimlerini daha şimdiden açığa vurmaktadırlar. D.Yol sıkıyönetime karşı sessiz kalmış, birçok yerde de devrimcilerin eylemlerini bölmüş ve engellemeye çalışmıştır. Bu arkadaşlar halka ve devrime hizmet etmek istiyorlarsa bu tavırlarını hemen terk etmelidirler. Kendisine hangi kılıfı takarsa taksın, bu anlayışa karşı kararlılıkla mücadele etmeliyiz.

Bugün görev, bütün hak ve özgürlüklerimize kararlılıkla sahip çıkmak, onlardan bir adım bile gerilemeksizin gençliğin bütün taleplerini kısıntısız savunarak faşist diktatörlüğün üzerine yürümek, demokrasi mücadelesini daha da yükseltmektir. Bunun için sadece kararlı olmak yetmeyecektir. Daha akıllı, daha yaratıcı ve insiyatifli olmak zorundayız. Propaganda, mücadele ve örgütlenme araç ve yöntemleri konusunda yaratıcı ve esnek olmalıyız.

Sıkıyönetime karşı yaygın ve güçlü bir propaganda yürütmeliyiz. Elimizden propaganda araçlarının alınmasına karşı çıkmalı, gerekirse fiili olarak kullanarak her türlü propaganda aracıyla en geniş kitlelere sıkıyönetimin amacının ve işlevinin ne olduğunu açıklamalıyız. Sıkıyönetime karşı mücadeleyi yükseltmeliyiz. Sıkıyönetime karşı mücadeleyi sadece sıkıyönetim bölgelerinde değil, bütün ülkede yükseltmeliyiz. Ona karşı böyle bir mücadele yürütmezsek, sıkıyönetim tüm ülkeye yaygınlaştırılacaktır.

Bugün örgütlenme görevini savsaklamamalı, aksine özel bir önem vermeliyiz. Sıkıyönetimin dernek kurmaya çıkardığı engeller, yeni örgütler kurmamızın duraksamasına yol açmamalıdır. Örgütlerimize ve örgütlenme hakkına yönelen saldırılara karşı her zaman mücadele etmeliyiz. Öte yandan derneklerimizin kapatılması bizim örgütsüzlüğümüze yol açmamalıdır. Birimlere kadar yayılan bir örgütlülüğü olan, merkezi ve kitlesel örgütlenmemizin işlerliğini her şartta sürdürmeliyiz. Birimler düzeyindeki örgütlenmeye özel bir önem vermeliyiz. Öğrenci derneği, öğrenci birliği, kollar, kulüpler vb. türdeki örgütlenmeleri yaratıcı bir şekilde kullanmalı ve geliştirmeliyiz.

Diğer bir önemli görev ise gençliğin birliğinin sağlanmasıdır. Faşist diktatörlüğün azgınlaşan saldırıları karşısında gençliğin birliğinin sağlanması bugün daha da acil ve hayati bir görev halini almıştır. Geniş gençlik yığınlarını faşist diktatörlüğe karşı mücadelede birleştirmek için daha fazla çaba harcamalıyız. Bunun yanı sıra devrimci gençlik gruplarının birliğini sağlamalı, bu konudaki yanlış, sekter tavırlara karşı yılmadan mücadele etmeliyiz. Devrim ve karşı-devrim arasındaki mücadelenin daha da keskinleşeceği önümüzdeki günler İGD ve TİKP gibilerinin devrimci maskesinin iyice düştüğü ve karşı-devrimci gerçek yüzlerinin apaçık sırıttığı günler olacak. Bu durum, devrimci gençlik güçlerinin birliği konusunda öğretici ve uygun sonuçlar yaratacak. Bu bize, gençlik güçlerinin birliği konusunda daha ısrarlı olmak görevini yüklüyor.

Önümüzdeki günler devrimci platformla, reformist, sınıf uzlaşmacı platformlar arasındaki farklılığın da açıkça ortaya çıktığı günler olacak. Reformist ve uzlaşmacı platformların nasıl faşist diktatörlüğe hizmet ettiği daha da açığa çıkacak. Devrimin ve halkın çıkarı için bütün gençliği devrimci platform etrafında birleştirmenin önemi bir daha kanıtlanacak. Bunun için devrimci mücadelenin önüne dikilen sahte devrimci platformları parçalamak, gençliği devrimci platform etrafında birleştirmek için daha da kararlılıkla ileri atılmalıyız.

HALKIN KURTULUŞU
yolunda GENÇLİK

Faşist diktatörlüğün

Baş.ta.sa.6'da

dan da reformist demagoji ve sahtekarlığı alabildiğine hızlandırmaktadırlar. Artık reformistler öyle komik bir duruma düşmüşlerdir ki, TRT Haber Bültenlerinin birinci sırasında sıkıyönetim komutanlıklarının dernek kapatma, grev yasaklama, gösteri yürüyüşlerini yasaklama vb. gibi bildirileri yer alırken, aynı bültenlerin ikinci sırasında Ecevit'in "sıkıyönetim demokratik hak ve özgürlüklere dokunmayacak, tersine bunları koruyacaktır" yollu demeçleri yer almaktadır.

Bu karşı-devrimci koro her tipten revizyonistlerin ve revizyonist ve reformist sendika ağalarının katılmasıyla da tamamlanmaktadır. Sıkıyönetim ilanından sonra sosyal-faşist TİP yöneticileri yaptıkları açıklamada 'hükümeti sıkıyönetim konusunda da son derece duyarlı olmaya' çağırmışlardır. Onlara göre hükümet duyarlı davranırsa sıkıyönetim emekçi halkı değil, MHP'li faşistleri hedef alacaktır. DİSK'in başına çöreklenmiş reformist ve revizyonist sendika ağaları da aynı tavrı alarak sıkıyönetim komutanlıklarının masasına birer talepler listesi bıraktılar, sıkıyönetimin 'demokratik kurallar içinde uygulanmasını' istediler. Onlar, sözde 'sıkıyönetime karşıyız' gibi demeçler de verdiler, ama 5 Ocak'ta işçi sınıfını sıkıyönetime, faşist diktatörlüğe karşı mücadeleye değil, sadece K.Maraş katliamına karşı 'saygı duruşu'na çağırdılar. Türk-İş'in faşist ve reformist sendika ağaları ise tıpkı 'yandaşları' gibi sıkıyönetimin 'amacına uygun' olarak uygulanmasını, yani 'demokratik kurallar içinde kalmasını' istediler.

Sosyal-faşist TİP yöneticileri ve revizyonist ve reformist sendika ağaları komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının siyasi egemenliklerini güçlendirmeye çalışmaları ve faşist diktatörlüğün bir aracı olarak yeni ama paslanmış bir silaha, sıkıyönetime başvurmaları karşısında her zamanki gibi işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin yanında değil egemen sınıfların yanında yer aldılar. Amerikancı egemen sınıflara destek olma tavırlarını birtakım göstermelik ve süslü sözlerle gizlemeye çalıştılar.

DOĞU PERİNCEK: GÖNÜLLÜ 'ESGÜDÜM' BAŞKANI

Fakat "Üç Dünyacı" Aydınlık-TİKP revizyonistleri güzel sözler arkasına gizlenmeden, dolambaçlı yollar ve ifadeler kullanmadan, gene her zamanki gibi, faşist diktatörlüğün ve onun paslı silahı sıkıyönetimin yanında açıktan yer aldılar. Aslında Aydınlık-TİKP revizyonistlerinin tavrı bütün revizyonistlerin tavrını yansıtması açısından tam bir ölçü teşkil etmektedir. Diğerleri kapalı yolları kullanırken, Aydınlık-TİKP revizyonistleri daha açık bir yol kullanmaktadırlar. Bütün revizyonist akımların egemen sınıfların ve onların siyasi egemenlik sistemlerinin yanında olmaları açısından bir farklılık yoktur.

Aydınlık-TİKP karargahının başı Doğu Perinçek, sıkıyönetimin ilan edildiğinden bu yana tıpkı sıkıyönetim 'Eşgüdüm' başkanı gibi sağa-sola fetvalar çıkarmakta, Sıkıyönetim Komutanlarına hedefler göstermektedir. Doğu Perinçek siyasi dönem tahlili yaptıktan sonra, yandaki sütunlara da çıkardığımız alıntılardan da görülebileceği gibi, 'CHP sıkıyönetiminin cinayet ve katliamların üzerine yürümesi' gerektiğinden ve yürüyebileceğinden bahsetmektedir. Sıkıyönetimin önündeki yollardan birinin 'cinayet ve katliamların üzerine gitmek ve Sovyetler Birliği'nin yıkıcı faaliyetlerini hedef almak' olduğunu belirtmektedir. Hatta Doğu Perinçek bugüne kadar düşündüğü ve yer yer uygulamaya çalıştığı bazı tasarılarını da sıkıyönetim komutanlarına iletmekten geri kalmamaktadır. "Üç Dünyacı" revizyonizmin elebaşısı K.Maraş katliamından sonra da Aydınlık gazetesine yazdığı bir başyazıda hükümete 'sahte sol' diye adlandırdığı proleter devrimci hareketi ve bazı anti-faşist hareketleri dağıtma çağrısında bulunmaktaydı. Bugün hükümetin politikası 'CHP sıkıyönetimi' tarafından uygulandığına göre bu çağrının muhatabı artık Sıkıyönetim Komutanlıklarıdır.

Bu politikanın adına faşist diktatörlüğü destekleme politikası dersek en azından Aydınlık- TİKP çetesine haksızlık etmiş oluruz. Bu politika, egemen sınıfların, onların çeşitli siyasi hareketlerinin politikasıdır, AP'nin vb. faşist mihrakların politikasıdır. Bunun içindir ki Doğu Perinçek, T"K"P'nin ve MHP'nin dışta kalacağı yeni bir cephe önermekte ve AP'nin, MSP'nin, CGP'nin, CHP'nin, TİP'in vb. siyasi hareketlerin katılacağı bir 'cephe' önermektedir. 'Cephe'sinin adını da şimdiden koymuştur: TC, yani 'Türkiye Cephesi'.

Aslında Aydınlık- TİKP revizyonistlerinin bu tavrı bütün revizyonist mihrakların tavrını yansıtması açısından tam bir ölçü teşkil etmektedir. Bugün modern revizyonistler, sıkıyönetime karşı sözde ve göstermelik tavır alıyorlarsa, bu tavırları burjuva devlet mekanizmasına ve faşist diktatörlüğe karşı olmalarından değil, tam tersine sıkıyönetim mekanizmasının Amerikancı egemen sınıfların siyasi ve ekonomik egemenliğini sağlamlaştırmasına hizmet etmesinden kaynaklanmaktadır. Faşist diktatörlüğün desteklenmesi ve güçlendirilmesi, işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin devrimci-demokratik mücadelesinin bastırılması konusunda "Üç Dünyacı" revizyonistler ile modern revizyonistler arasında hiçbir farklılık ve görüş ayrılığı yoktur.

Ortayolcular ise her somut olayda olduğu gibi, gene bu olayda da,, sıkıyönetim ilan edilmesi karşısında aynı tavrı, ortayolcu, kararsız tavırlarını aldılar. Bütün gerçekler açıkça ortadayken 'sıkıyönetimin kime ve neye yöneleceği henüz belliğe değil' diyerek bekleme politikasına girdiler. Proleter devrimcilerin önderliğinde halk gençliği ve emekçi halk kitleleri faşist diktatörlüğe ve sıkıyönetimi protesto ederken, birçok yerde ortayolcular bu eylemlere katılmadılar veya bu eylemleri engellemeye, güçten düşürmeye çalıştılar.

Elbette ki bu onların devleti sınıflarüstü bir kurum olarak görmelerinden kaynaklanmaktadır.

Esasında bütün revizyonistlerin ve ortayolcuların egemen sınıfların sıkıyönetim gibi bir aracı karşısındaki tavırları sadece bugünle sınırlı değildir. Onlar geçmişte uygulanan sıkıyönetimler karşısında da aynı tavrı almışlardır. Hem de faşist diktatörlüğün bütün uygulamaları çıplak gözle görülecek kadar ortadayken...

(Devam Edecek)

Çağrı

MUĞLA YDGD
1. OLAĞAN KONGRESİ

Gün: 13 Ocak 1979
Saat: 13.00
Yer : Yalçın Düğün Salonu
MUĞLA

Kararsızlığa

Baş.ta.sa.1'de

sıkıyönetimin henüz nereye yöneleceğinin bilinmediğini söylemekte ve onun faşizme ve faşist MHP ye yönelmesi gerektiğinden dem vurmaktadırlar.

Bu tavır egemen sınıfları ve onların sıkıyönetim de dahil olmak üzere her türlü siyasi uygulamasını desteklemekten ve boynunu cellatın bıçağının önüne uzatmaktan başka hiçbir anlama gelmemektedir.

Sıkıyönetimlerin ne anlama geldiği, kimlere ve nelere yöneleceği ülkemizin deneyleriyle de sabittir. Bunun için yakın tarihimizin birkaç örneğine bakmak bile yeterlidir.

Sıkıyönetim halka, işçi sınıfına ve emekçi halk kitlelerine karşı egemen sınıfların yeni bir saldırısıdır. Sıkıyönetim komutanlıklarının ilk uygulamaları bile bu durumu en açık bir şekilde göstermeye yeterli değil mi?

Sıkıyönetimin ilan edilmesinin üzerinden daha on gün bile geçmeden bazı illerde grev hakkı ortadan kaldırılmış, demokratik kitle örgütleri kapatılmış, kitle gösterileri ve toplantılar yasaklanmış, afiş asmak, duvarlara yazı yazmak ve bildiri dağıtmak yasaklanmıştır. Bunun dışında sivil mahkemelerdeki dosyaların bazıları yeni kurulan Sıkıyönetim Mahkemelerine aktarılmaya başlanmıştır. Bildiri dağıtanlar gözaltına alınmaya başlanmıştır.

Bütün bunlar sıkıyönetimin kime ve nelere karşı yöneleceğinin, egemen sınıflar açısından neye hizmet edeceğinin açık kanıtları ve göstergeleri değil midir?

Sıkıyönetim ilanı ve ilk uygulamaları karşısında sevinç çığlıkları atanların nitelikleri de mi sizler için uyarıcı olmuyor?

Bugün işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri egemen sınıfların yeni ve yoğunlaşmış bir saldırısı ile karşı karşıyadır. Bu saldırı karşısında kararsızlığa, boş tartışmalara yer yok. Açık gerçekler göz önünde dururken hâlâ 'acaba sıkıyönetim nereye yönelecek' diye tartışmak, oturup beklemek sadece egemen sınıflara ve onların baskı politikalarını şiddetlendirmelerine hizmet eder.

Bugün işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri sıkıyönetimin kalkmasını, demokratik ve siyasi hakların korunmasını, ekonomik buhranın yükünün egemen sınıflara yüklenmesini ve demokrasi mücadelesinin yükseltilmesini istiyor ve bunun için mücadele ediyor.

Egemen sınıfların ve faşist diktatörlüğün yeni ve yoğunlaşmış saldırıları altedilebilir ve altedilmelidir. Bu ise, her şeyden önce mücadelede kararlı olmaktan ve mücadele etmekten geçer. Bütün halk güçlerinin birliğinden ve doğru hedefler uğruna mücadelesinden geçer.

Bu bakımdan bütün anti-faşist halk güçleri burjuvazinin yeni saldırılarını doğru bir şekilde değerlendirmeli ve revizyonizmden ve reformizmden ellerini çekmelidirler.

Her türlü engeli aşarak ve dar grup çıkarlarını, rekabetçiliği ve fırsatçılığı bir kenara iterek halk saflarındaki bütün siyasi grup ve hareketler doğru hedefler uğruna mücadele için ve bir platform temelinde biraraya gelmelidirler.

Emekçi halkın isteği budur.

Bu isteği tepmek ve halk güçlerinin eylem birliğini bölmek, onu sekteye uğratmak, egemen sınıflara ve onların yeni baskı politikalarına hizmet edecektir.

1 Sıkıyönetim ve gerçekler

● Bir yandan sıkıyönetimle mevcut haklar yok edilirken, bir yandan da CHP reformistleri yeni baskı tedbirleri yasasını parlamentoya sevk ediyor

Faşist diktatörlüğün ve onun paslı silahı sıkıyönetimin şakşakçıları

Faşist diktatörlüğün özel cinayet mangalarının K.Maraş'ta yüzlerce emekçiyi katletmelerinden ve Maraş'ı kana bulamalarından sonra egemen sınıflar ve onların politikasını uygulamaktan başka bir fonksiyonu olmayan reformist CHP hükümeti, 26 Aralıkta 13 ilde sıkıyönetim ilan etti.

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ve onların siyasi iktidarı faşist diktatörlüğün yeni paslı silahı sıkıyönetimin ilk uygulamaları gözle görülmeye başlanırken, bütün gerici burjuva politikacıları, 'milli birlik ve beraberlik' nutukları atarak faşist diktatörlüğün sıkıyönetim aracıyla halka karşı uyguladığı yeni baskı tedbirlerini meşrulaştırmaya, gözlerden saklamaya çalışıyorlardı.

Ve hepsinden önemlisi de egemen sınıfların CHP reformistleri eli ile hazırladığı yeni baskı tedbirleri yasa tasarısı sıkıyönetim koşulları altında parlamentoya sevk edildi. Yeni baskı tedbirleri yasa tasarısının yakında parlamentoda ele alınacağı açıklandı.

13 ilde ilan edilen sıkıyönetimden sonra egemen sınıfların sıkıyönetim mekanizması eli ile ilk uygulamaları da başladı. Sıkıyönetim Komutanlıkları, TRT'nin her haber bülteninde yer alan ve günlük gazetelerin sayfalarını çarşaf çarşaf işgal eden bildirileri ile birçok ilde grev hakkını izne bağladıklarını -yani yasakladıklarını-, demokratik kitle örgütlerinin faaliyetlerini durdukları, her türlü toplantı ve gösteri yürüyüşünü yasakladıklarını, yeni dernek kurulmasını izne bağladıklarını vb. açıkladılar. Bunların dışında sıkıyönetim görevlilerine silah kullanma izni verildiği belirtildi yani vur emri çıkarıldı ve bildiri, afiş asan devrimciler sıkıyönetimce gözaltına alındı. Sivil mahkemelerdeki dosyaların bir kısmı Sıkıyönetim Mahkemelerine alınmaya başlandı.

Böylece emekçi halk kitlelerinin yıllar boyu kan dökerek ve can vererek elde ettikleri belirli demokratik ve siyasi haklar, pratikte, egemen sınıfların militarist güçlerinin eliyle kağıt üzerinde de yok edilmeye başlandı. Halk kitlelerine karşı yönelen bu fiili saldırı, komprador-feodal devletin, faşist diktatörlüğün diğer kurumlarının yeni girişimleri ile birleştirilmeye ve egemen sınıflar için dikensiz bir gül bahçesi yaratılmaya çalışılıyor. Yukarıda da belirttiğimiz gibi CHP reformistleri yeni baskı tedbirleri yasa tasarısının parlamentoya sevk ettiler. Bu tasarının yasalaşması ile birlikte halka tamamlanmış olacaktır. Böylece faşist diktatörlüğün militarist ve bürokratik kurumlarının 'eşgüdümlü' çalışması sonucunda. işçi sınıfının ve emekçi halkın mevcut demokratik ve siyasi hak ve özgürlükleri fiiliyatta ve kağıt üzerinde tamamen ortadan kaldırılmış olacaktır. Emekçi sınıfların direnişi bütünüyle ezilmeye çalışılacaktır.

Egemen sınıfların hesabı budur ve bugün ekonomik ve siyasi buhranın giderek derinleştiği koşullarda bunu uygulamaya çalışmaktadırlar. Fakat her şeyi egemen sınıfların isteği ve politikası belirlemez, karşı-devrim güçlerinin evde yaptığı hesap çarşıya uymaz. İşçi sınıfının ve ezilen halk kitlelerinin devrimci politikası, faşist diktatörlüğün ve onun yeni uygulamaları karşısındaki direnişi bu hesapları boşa çıkarabilir ve çıkarmalıdır da. Bunun yolu devrim güçlerinin siyasi gelişmeleri doğru olarak değerlendirerek, egemen sınıfların her saldırısı karşısında aktif tavır koymalarından, faşist devlet mekanizmasının bütün kurumlarının topyekun saldırısı karşısında bir platform temelinde birleşmelerinden geçer. Faşist diktatörlüğe karşı demokrasi mücadelesinin daha da yükseltilmesinden, kazanılmış mevzilerden bir adım bile geri çekilmemekten, kitlelerin örgütlenmesinden ve mücadelenin yükseltilmesinden geçer.

İLGA.. İLGA...

D.Perinçek

Ecevit

Bilumum Revizyonistler

ali

● Aydınlık-TİKP karargâhının başı Doğu Perinçek sıkıyönetim ilan edildiğinden bu yana sıkıyönetim «Eşgüdüm» başkanı gibi sağa-sola fetva çıkarmaktadır

Doğu Perinçek, sıkıyönetim ilanı üzerine sıkıyönetim eşgüdüm başkanı gibi konuştu. Sıkıyönetim komutanlarına hedefler gösterdi.

Bu konu üzerinde ayrıca ve detaylı olarak yeniden duracağız.

SIKIYÖNETİM İLANI KARŞISINDA ÇEŞİTLİ SİYASİ MİHRAKLARIN TAVRI:

Yazımızın bu bölümünde üzerinde durmak istediğimiz esas konu, egemen sınıfların yeni paslı silahı sıkıyönetim karşısında çeşitli siyasi mihrakların aldığı tavırdır.

Hemen belirtelim ki, bütün somut olaylar gibi sıkıyönetim de proleter devrimci siyasetle her türden gerici siyaset arasında gene temel bir ayraç oldu. Bütün faşist siyasi akım ve hareketler ilan edilen sıkıyönetim karşısında sevinç çığlıkları atarak ve sıkıyönetimi yürekten alkışlarken, başta "Üç Dünyacı" Aydınlık-TİKP revizyonistleri olmak üzere, hemen bütün revizyonist akım ve hareketler halkın bilincini çarpıtmaya özel bir gayret gösterdiler. Sıkıyönetimin nereye ve kimlere karşı yönelmesi gerektiğini vaaz ettiler. Reformist ve revizyonist sendika ağaları sıkıyönetim komutanlıklarının önüne talepler paketi sundular. Ortayolcular ise gene her zamanki kararsızlığa düştüler 'sıkıyönetimin henüz nereye ve kimlere yöneleceği belli değil' diye ortalıkta propaganda yaptılar.

Proleter devrimcilerin önderliğinde binlerce, on binlerce genç ve emekçi bütün ülke çapında düzenledikleri eylemlerle K. Maraş katliamını ve ilan edilen sıkıyönetimi protesto ettiler. Yüzlerce yükseköğretim kurumunda ve ortaöğretim kurumlarında yurtsever devrimci gençlik forum, toplantı ve yürüyüşlerle faşizme ve onun yeni paslı silahı sıkıyönetime karşı kinlerini ve nefretlerini haykırdılar. Elde ettikleri mevzilerden bir adım bile gerilemeyeceklerini, bunun için sonuna kadar mücadele edeceklerini belirttiler. Dersim'de sekiz bini aşkın emekçi sıkıyönetime ve faşist katillerin üzerine yürüdü. Ülkenin birçok yerinde mücadele bayrakları bir kere daha yükseldi. Duvarlar 'Sıkıyönetime Hayır' sloganları ile dolduruldu. Gazetemiz sıkıyönetim ilanı ve K.Maraş katliamı üzerine özel sayı çıkardı. 200 bin basılan bu özel sayı bütün ülke çapında çok yaygın bir biçimde dağıtıldı.

Başta MHP ve AP olmak üzere bütün faşist siyasi parti ve akımlar, egemen sınıfların CHP reformistleri eli ile ilan ettikleri sıkıyönetim karşısında sevinç çığlıkları attılar. Sıkıyönetimin en büyük destekçileri olduklarını ve uygulamalarını destekleyeceklerini açıkladılar. MHP, AP, MSP ve CGP milletvekilleri mecliste sıkıyönetim ilanına 'evet' oyu verdiler. Faşist katillerin üstlendiği yuvalar sıkıyönetim döneminde de 'devlet güçleri'nin yanında olacaklarını açıkladılar. Böylece resmi faşist terör ile sivil faşist katliam şebekelerinin saldırı ve cinayetlerinin birleşeceğini belirtmiş oldular. Sıkıyönetim öncesindeki gelişmeler ve ilan edilen sıkıyönetim şu gerçeği açık bir şekilde de gözler önüne sermektedir ki, komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının siyasi egemenlik sistemi bir bütündür ve devletin bütün militarist ve bürokratik kurumları, resmi ve yarı-resmi faşist örgütlenmeler, faşist siyasi akım ve hareketler bu bütünün tek tek parçalarını oluştururlar. Ekonomik ve siyasi buhranın giderek daha büyük oranda derinleşmesine ve emekçi halk kitlelerinin düzene olan muhalefetlerinin gelişmesine paralel olarak, egemen sınıfların siyasi temsilcileri ve onların politikasını izleyen reformist CHP hükümeti faşist diktatörlüğün yeni baskı tedbirleri ile sağlamlaştırılmasını istiyor ve buhranın bütün yükünü emekçi halk kitlelerinin sırtına yüklenmesi konusunda anlaşıyorlardı. Gazetemizin daha önceki sayılarında da açıkladığımız gibi reformistlerle faşistler arasındaki çatışma, yöntem meselesinde ortaya çıkıyordu. Geçmişte Türkeş 'bütün görev ve sorumluluğun orduya devredilmesi'ni isterken, reformistler kendi uyguladıkları yöntemlerin bunun için yeterli olduğunu söylüyor ve sıkıyönetime karşı çıkıyorlardı. Bugün ise ilan edilen sıkıyönetim kararının altında bizzat CHP reformistlerinin imzasının olması, reformistlerle faşistler arasında emekçi halkın mücadelesinin bastırılması konusunda var olan yöntem farklılığının da son derece azaldığını göstermektedir. CHP reformistleri bir yandan egemen sınıfların faşist diktatörlüğü sağlamlaştırma politikasını faşist siyasi hareketlerle yarışırcasına uygularken, bir yan

Da.sa.7sü.5

SIKIYONETIME HAYIR

YDGD

SIKIYÖNETİME DİRENELİM

Sıkıyönetim bütün ülke çapında proleter devrimcilerin önderliğinde protesto edildi.

Sıkıyönetim Yasası

13 Mayıs 1971'de, yeni değişikliklerle kabul edilen 1402 Sayılı Sıkıyönetim Yasasının 3. a) maddesinde, sıkıyönetimin görev ve yetkileri şöyle sıralanmaktadır:

- Konut, dernek vb. her yeri arayabilir. Her türlü eşyaya zor kullanarak el koyabilir.
- Tüm basın-yayın organlarını sansür edebilir, yasaklayabilir.
- Her türlü haberleşmeyi durdurabilir.
- İstediği kişiyi sıkıyönetim bölgesi dışına çıkarabilir. İstediğini de istediği yerde oturmaya zorlayabilir.
- Sıkıyönetim bölgesine giriş-çıkışı yasaklar, veya sınırlar. Hiçbir gerekçe göstermeden arama yapabilir.
- Grev vb. gibi hakların kullanılmasını sürekli olarak durdurabilir veya izne bağlar.
- Her türlü toplantı ve gösteriyi yasaklar veya izne bağlar. Dernek ve kuruluş çalışmalarını durdurur veya izne bağlar.
- Sokağa çıkmayı yasaklar veya sınırlar.
- Silah kullanma yetkisi sınırsızdır.
- Sivil mahkemelerdeki dosyaları sıkıyönetim mahkemelerine aldırabilir.
- Sıkıyönetim gözaltına aldığı bir kişiyi, 30 gün mahkemeye sevketmeden gözaltında tutabilir.

HALKIN KURTULUŞU

Özel sayı

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

■ Sıkıyönetim halka karşı yeni bir saldırıdır

■ Halkımız yeni 12 Martlar istemiyor

SIKIYÖNETİME HAYIR!

● Kazanılmış haklarımızdan bir adım bile gerilemeyelim, demokrasi mücadelesini yükseltelim

MARAŞ'I KANA BULAYAN MHP, MİT, KONTR-GERİLLA'DIR

Bütün faşist katliam yuvaları dağıtılmalıdır

Burosu Maraş

Burosu da İstanbul

Gazetemizin çıkardığı özel sayı bütün ülke çapında dağıtıldı.

Sıkıyönetim ilanı karşısında kim ne dedi?

AP Grubu, sıkıyönetimi destekleme kararı aldı

ÜGD İSTANBUL ŞUBESİ'N DUYURU

Gezgin: Sıkıyönetim ilanı kaçınılmazdı

Türkeş: «7 il'e daha sıkıyönetim konulmalı»

Huzura susamış milletimiz adına böylesine güç ve çetin bir dönemde sıkıyönetim görevini üstlenen Türk Silahlı Kuvvetlerimize yürekten "Merhaba asker" diyoruz. Ona güveniyoruz.

Tercüman

MSP de sıkıyönetimi destekliyor

CGP: «Sıkıyönetim kararı yerindedir»

İSTANBUL TİCARET ODASI:

"İlan edilen sıkıyönetimin Türkiye'nin özlemini duyduğu huzur ve barışın sağlanmasında etkili olacağı umudundayım."

İSTANBUL SANAYİ ODASI:

"Sıkıyönetim ilanı çok yerinde, çok iyi, ama gecikmiş bir karardır."

MHP:

"Sıkıyönetim ilanına evet diyoruz. Ancak illeri eksik buluyoruz. Örneğin İzmir, Antalya, Rize, Artvin, Diyarbakır, Tunceli, Mardin gibi illerde de bu uygulamaya gidilmeliydi."

"Ülkücü Gençlik, sıkıyönetim ilanından çok mutludur."

AP:

"Sıkıyönetime evet, hükümete hayır".

"Bu evet kararı, büyük ordumuza olan güvenimizdendir."

CGP:

"Bazı illerde sıkıyönetim ilanı kararı yerindedir."

MSP:

"Sıkıyönetimi destekliyoruz."

TİP:

"Hükümet sıkıyönetim konusunda son derece duyarlı ve dikkatli olmak zorundadır. Unutulmamalı ki, sıkıyönetim komutanlıkları resmen hükümete bağlıdır, ne yapılırsa hepsinden hükümet sorumlu olacaktır."

AYDINLIK-TİKP:

"Bazıları sıkıyönetime hangi siyasetin emrinde olduğuna bakmadan, sıkıyönetimi MHP'nin işine yarayacak diye karşıladılar."

"Sıkıyönetim bir araçtır.(...) Sıkıyönetim hangi siyasetin aracı olacaktır, neyi hedef alacaktır, belirleyici olan budur."

"Sıkıyönetimin önünde iki yol vardır. Daha doğrusu CHP hükümetinin önünde iki yol vardır. Halkın özgürlüklerini hedef almak ve sıkıyönetim sopasını halka indirmek.

Veya; cinayet ve katliamların üzerine gitmek MHP'li cinayet şebekelerini ve Sovyetler Birliği'nin yıkıcı faaliyetlerini hedef almak.

(...)

"Biz CHP sıkıyönetiminin cinayet ve katliamların üzerine yürümesi ihtimalini gözden uzak tutmamak gerektiği düşüncesindeyiz."

CHP:

"Sıkıyönetim demokratik kurallar içinde, temel hak ve özgürlükleri kaldırıp kısmak için değil, saldırılara karşı korumak için uygulanacaktır."

MİSK:

"Sıkıyönetim, ülkesine, milletine, devletine bağlı vatandaşlarımızın kırılan ümitlerini, sarsılan güvenlerini dindirecek, Türkiye Cumhuriyetinin içinde bulunduğu zor ortama çözüm olacaktır."

TÜRK-İŞ:

"Temenni ederiz sıkıyönetim amacına uygun olarak uygulansın."

DİSK:

"Başbakan, Meclis'teki konuşmasında 'sıkıyönetim demokratik kurallar içinde uygulanacaktır' dedi. Sıkıyönetim bu çerçeve içinde uygulanmalıdır."

"Geri adım atmış olmasına rağmen hükümeti desteklemeye devam ediyoruz."